SILVIU PODEA
POEZII PENTRU O ZI
EDITURA
DETECTIV LITERAR

SILVIU PODEA

POEZII PENTRU O ZI

Desen copertă - C.Fierbinţeanu

Grafică ilustraţii - Matei Podea

SILVIU PODEA

POEZII PENTRU O ZI

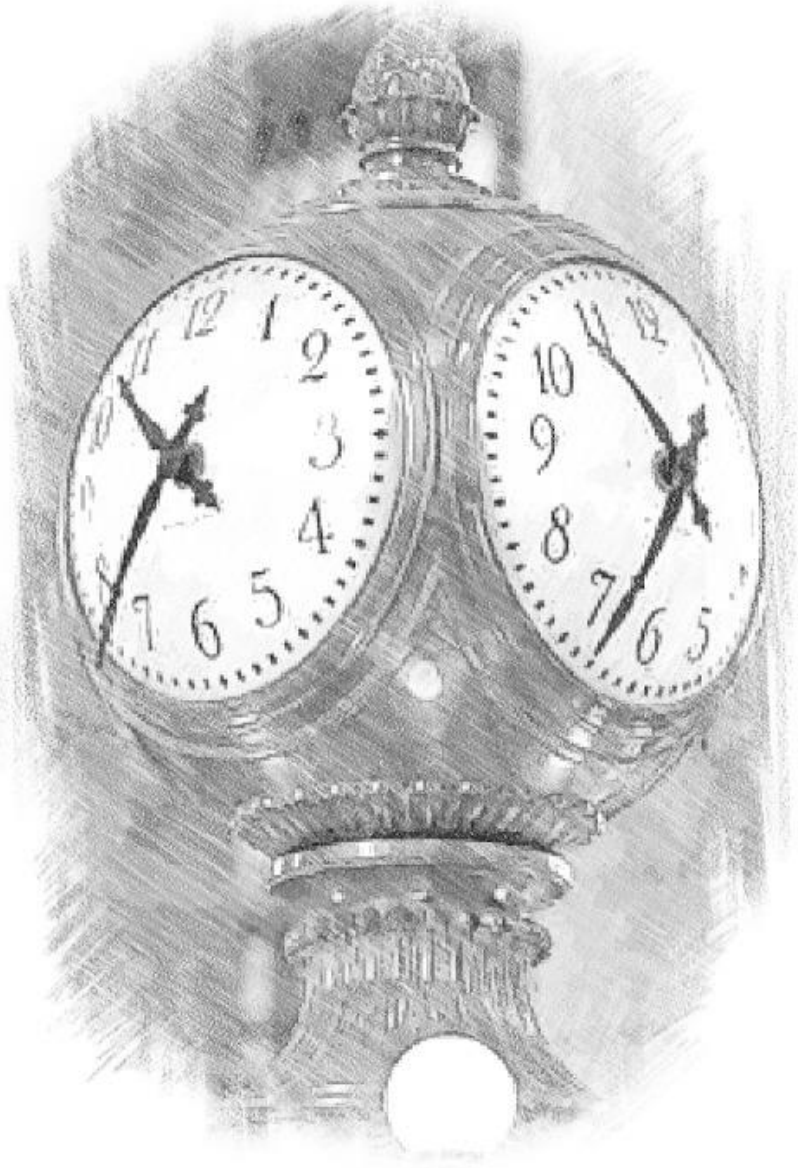

Editura DETECTIV literar

POEZII PENTRU FIECARE ZI

Poezia dintre copertele acestui volum de debut al lui Silviu Podea este, nu numai pentru că ne impune titlul – *Poezii pentru o zi*, ci, în primul rând, prin formă şi conţinut, prin teme, motive, limbaj şi chiar clişee, prin reuşite şi nereuşite, prin calităţi şi defecte, o *poezie a cotidianului*, aşa cum a definit -o unul dintre iniţiatorii şi ideologii mişcării literare optzeciste, Alexandru Muşina (n.1 iulie 1954, Sibiu – m.19 iunie 2013, Braşov), în articolul său din 1981, intitulat chiar *Poezia cotidianului*: una *„despre viaţă noastră obişnuită, dar, totodată, care să exprime şi «poezia» din această viaţă. Modestă cum e, tracasată şi mereu prea scurtă, dar singura pe care a avem sau o vom avea vreodată. (...) Poetul nu mai poate ignora nimic din ce se petrece în jurul lui (...) Poezie a cotidianului înseamnă, în acelaşi timp, şi «poezia» din cotidian, miraculosul ascuns în banalitatea vieţii de zi cu zi (...) E rapidă, ironică, inventivă, «sinceră» şi directă, lipsită de prejudecăţi, dar nu şi de o ascunsă pudoare, imprevizibilă, mai ales, o imagine (...) a lumii în care învăţăm să trăim."* Îl inspirase, cumva, aşa cum a mărturisit, ulterior, chiar Muşina, T. S. Eliot, care, în *Muzica poeziei* (1942), se referea la *„adecvarea poeziei la vorbirea cotidiană. Dar, nici pe departe, la consemnarea, în exces diaristic, a banalităţii, ci la o poezie pentru care metafizicul nu există decît în realul de zi cu zi, care nu poate să vadă transcendentul decît în imanent. O poezie care nu caută sacrul în zone trans-mundane, ci chiar în profan."* Alexandru Muşina, unul dintre iniţiatorii şi ideologii mişcării optzeciste - care a produs o mutaţie fundamentală de sensibilitate a societăţii româneşti - a teoretizat *Poezia cotidianului*, unul dintre cele două concepte definitorii pentru poezia optzecistă, mânat de viziunea sa necruţătoare asupra societăţii româneşti din perioada comunistă, care făcea din scriitori doar nişte contestatari ficţionali şi nişte cinici duplicitari, transformându-i pe unii dintre ei, atraşi prin privilegii „grase", în nişte reprezentanţi ai propagandei. Poezia se lupta, atunci, cu un cotidian degradat de ideologia comunistă, suspicioasă, teroristă şi antiestetică. Într-o luptă surdă cu presiunile autohtone, generaţia optzecistă a sincronizat poezia românească cu cea occidentală a timpului. Şi a recurs la discursivitate, la minimalism, la tragicomic, la parodie, la intertextualitate, pentru a eluda cerinţele esteticii oficiale a vremii. Cu riscul depoetizării anumitor toposuri poetice certificate, a eliminării metaforei şi, în general, a unei degenerări sau regresiuni a stării de graţie a poeziei. Poezia cotidianului concepută pentru nevoile lumii de atunci s-a dovedit a fi şi mai necesară oamenilor vremurilor de acum.

Fără a fi trecut, ca mulţi dintre poeţii de azi ai cotidianului, pe la Şcoala de la Braşov a lui Muşina, şi fără a-i fi citit textele teoretice la care m-am referit mai sus, dar pentru că este racordat la spiritul vremii, la noua sensibilitate, pentru că a citit destul de multă poezie, Silviu Podea scrie o poezie a cotidianului, cu o ironie dusa, uneori, până la pamflet, a vieţii obişnuite, a banalului, a realului radiografiat in visceralitatea sa, cu focalizare pe detalii, cu decuparea amanuntului revelator, un jurnal de poet despre lumea fiecarei zile, unde înregistrează şi montează scene, impresii, senzaţii, imagini, eşantioane de banal cotidian. Din dorinţa de a surprinde frumuseţea existenţei şi a crea un univers poetic, cu semnificaţii mai adînci, unde întâmplările, obiectele, senzaţiile cele mai comune devin nişte „semne" cu o valoare intrinsecă. Cu singura precizare că, pentru poetul Silviu Podea, cotidianul este unul exclusiv urban *Urbanul, / Monstru tihnit, ce Pare, acum,/ Total adormit./*, al marei şi confuzei metropole Bucureşti unde *E totul modern! Maşini, vitrine,/Oglinzi,ecrane…/Fără ruşine./ Curg, hemoragic,/ Vorbe,/ Prin megafoane./* şi

unde, aberant, dar cât de poetic, *Pe bulevardul central, /Nechează un cal…/ Undeva, se aprind / Felinare. /*
Discursul său poetic este, ca al multor poeţi ai cotidianului, unul auster, sec, denotativ, "fara podoabe", fără figuri retorice, în limba vorbită, în stilul oral, care are mai multe mijloace de expresivitate şi spontaneitate decât cea scrisă.
Mă simt dator, chiar dacă poate părea paradoxal aici, să remarc că, deşi un poet, mai ales unul clasic, precum Homer, este, de regulă, "orb" la cotidian, poezia, în general "vede", totuşi, cotidianul şi îl consemnează. Poezia e martorul cotidianului pe care îl vede toată lumea. Tînărul poet Radu Vancu afirmă chiar, provocator, într-un interviu de pe Internet, *Poezia în cotidian*, că *a vorbi despre poezie în cotidian este o situaţie pleonastică, deoarece poezia influenţează cotidianul, deşi mulţi tind să creadă că e invers. Are impact asupra fiecăruia dintre noi. Poezia este libertate în stare pură, pe care nu ţi-o poate lua nimeni. Cuvintele se nasc, evoluează şi mor. Rolul poeţilor este reverificarea cuvintelor, asigurarea vitalităţii lor. Sufletele noastre trăiesc încă poetic, chiar dacă cei mai mulţi dintre noi nu ştim asta. Până şi oamenii care n-au interes pentru poezie îşi trăiesc viaţa aşa cum şi-o trăiesc ca urmare a faptului că nişte scriitori din secolul XIX au decis să facă, din România o ţară modernă. Viaţa lor, aşa cum arăta ea, e trăită într-o lume care vorbeşte o limbă inventată de poeţii aceia şi perfecţionată de cei care le-au urmat. Dacă au o familie, e pentru că au iubit şi s-au făcut iubiţi folosindu-se de acea limbă. (…) Chiar dacă nu"cască ochii mari şi rotunzi" în faţa poeziei, sufletele lor au un ADN impregnat de poezia română.*
Pornind de la vechiul dicton latin *Nulla dies sine linea* - Nici o zi fără să scrii un rând, pe care l-au respectat cam toţi scriitorii în ultimele două milenii, care are, cred, o mare legătură cu plăcerea, destul de rară, la noi la români, a autorului acestei cărţi de a scrie câte *o poezie în fiecare zi,* care ne-ar fi folositoare câtor mai mulţi dintre noi, singurul sfat extras din lecţiile postume pentru poeţi ale lui Alexandru Muşina, de folos pentru Silviu Podea doar dacă vrea să continue nu să scrie ci să publice, este să înţeleagă că a fi poet nu e altceva decât o meserie care se deprinde: poetul este un „profesionist al expresiei, un performer", idee prezentă încă în *Odiseea* homerică (…) pentru a transmite ceeace zeul vrea să transmită prin el, poetul trebuie să aibă mijloacele necesare, adică să cunoască meserie."Literatura e meserie, bazată pe diferenţa între comunicarea funcţională şi cea artistică a limbii, căci „literatura foloseşte procedee, tehnici specifice care se învaţă. A face literatură presupune şi a învăţa meseria de scriitor citind... imitînd... experimentînd un efect sau constelaţii de procedee sau învăţînd de la un maestru".
Aşadar, Silviu Podea trebuie să continue să scrie *poezii pentru fiecare zi,* nu doar ca exerciţii de măiestrie, ci şi pentru a prinde, în consemnările din jurnalul său liric, care cred că nu se opresc niciodată, acele *puţine momente adevărate / În viaţă./* care *Uneori ne caută / cu cruzime ,/ Cu gingăşie/ Sau...cu/ Dreptate./ Ele/ Ţin de noi! Ţin de / toate.../*

Mircea Roşca

...paternă

În memoria tatălui meu

Acel bătrân cu chip senin
De care orice puştoiacă se îndrăgosteşte,
Acel rebel copil naiv,
Al unui secol care prevesteşte,
Uitându-se - n oglinda firii,
Furând, ca noi,
Din taina Nemuririi,
Nălţându-se-n Pleiade ca un zmeu…
- De ce te miri?
Doar eu sunt, tatăl tău!

Tipologie

Tatălui meu Dan...

Acel bătrân cu chip senin
De care-orice puștoaică se îndrăgostește
Acel rebel copil matur,
Al unui secol care prevestește...
Uitându-se-n oglinda firii
Furând, mereu, ca noi, din
taina Nemuririi
Înălțându-se-n Pleiade ca un Zmeu
De, ce te miri?
Doar Eu sunt, Tatăl Tău.

01.09.1997

De ziua ta, tăticule!

... finală

Soldatul zăcea într-o baltă de cuvinte.
Din rana-i deschisă scânceau rimele,
Din inima-i încă în batere cântau
Corurile alegoriilor,
Din privirea-i sticloasă, curgeau râuri de metafore...
Mai dădu, o dată, din picior;
De acolo, din bocanc,
Marşăluiră ultimele versuri
Postume.

BOSKIS
BEOSKIS

...de nimic

„Nu te repezi în gol!”
Mi-a spus Nimicul.
„Nu te repezi în mine,
Eu sunt buricul,
Eu sunt cîntatul cocoşului în zori de zi,
Eu sunt poliţia călare,
Eu sunt iubita care nu va veni,
Eu sunt autostrada neconstruită,
Eu sunt casa nezidită,
Eu sunt tot ce n-a fost
Şi nu va fi.
Aşadar, nu te repezi în mine,
Deoarece, dacă nu ai fost,
Va trebui să fii!
Şi, dacă ai fi fost,
Erai doar mâna mea stângă.

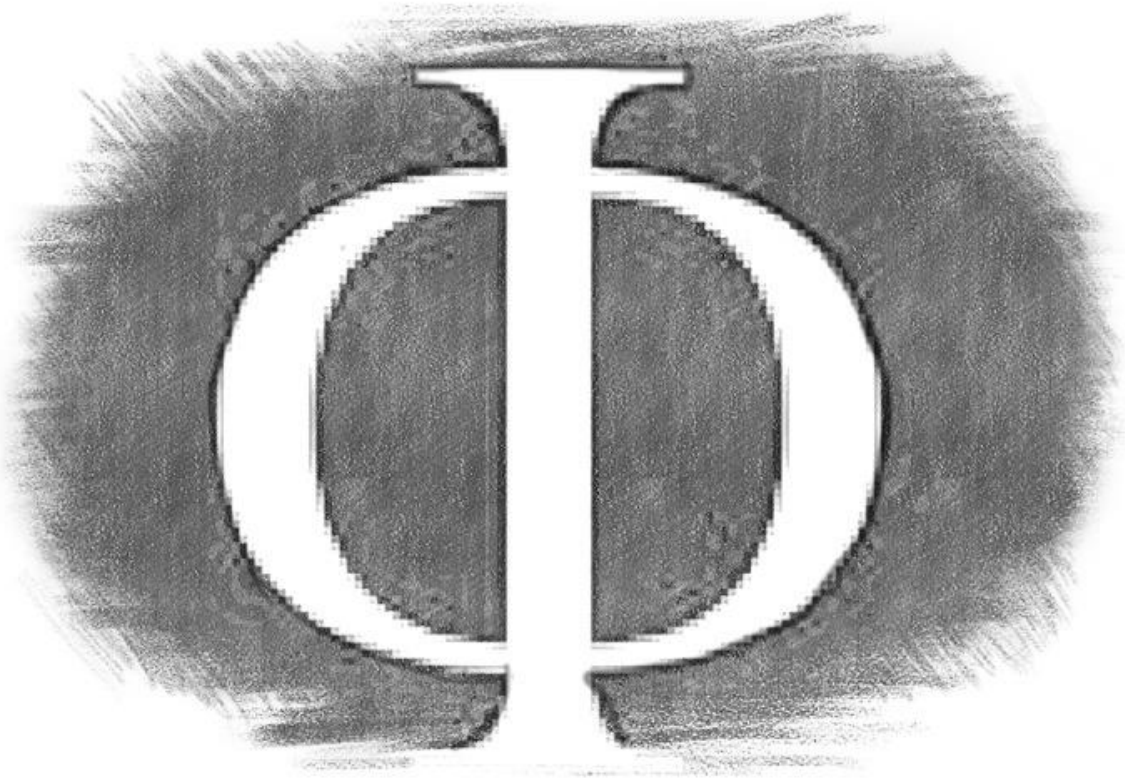

...degustată

Îmi plăcea, cândva,
A degusta
Lumea care mă dezgusta.

Tînăr fiind şi ipocrit,
Mă foloseam de ea.
Neştiind că, de fapt,
Ea
Mă folosea.

La urma urmei, ce ar fi fost
Lumea, eu şi dezgustul
De gust?

Pînă când,
Ochiu-mi căzu
Pe limbă.
De atunci, câştigai un simţ:
Al şaselea sau,
După spusele iubitei,
Singurul:
Al văzului prin gust
Al luminii peste dezgust,
Al meu peste al lor.

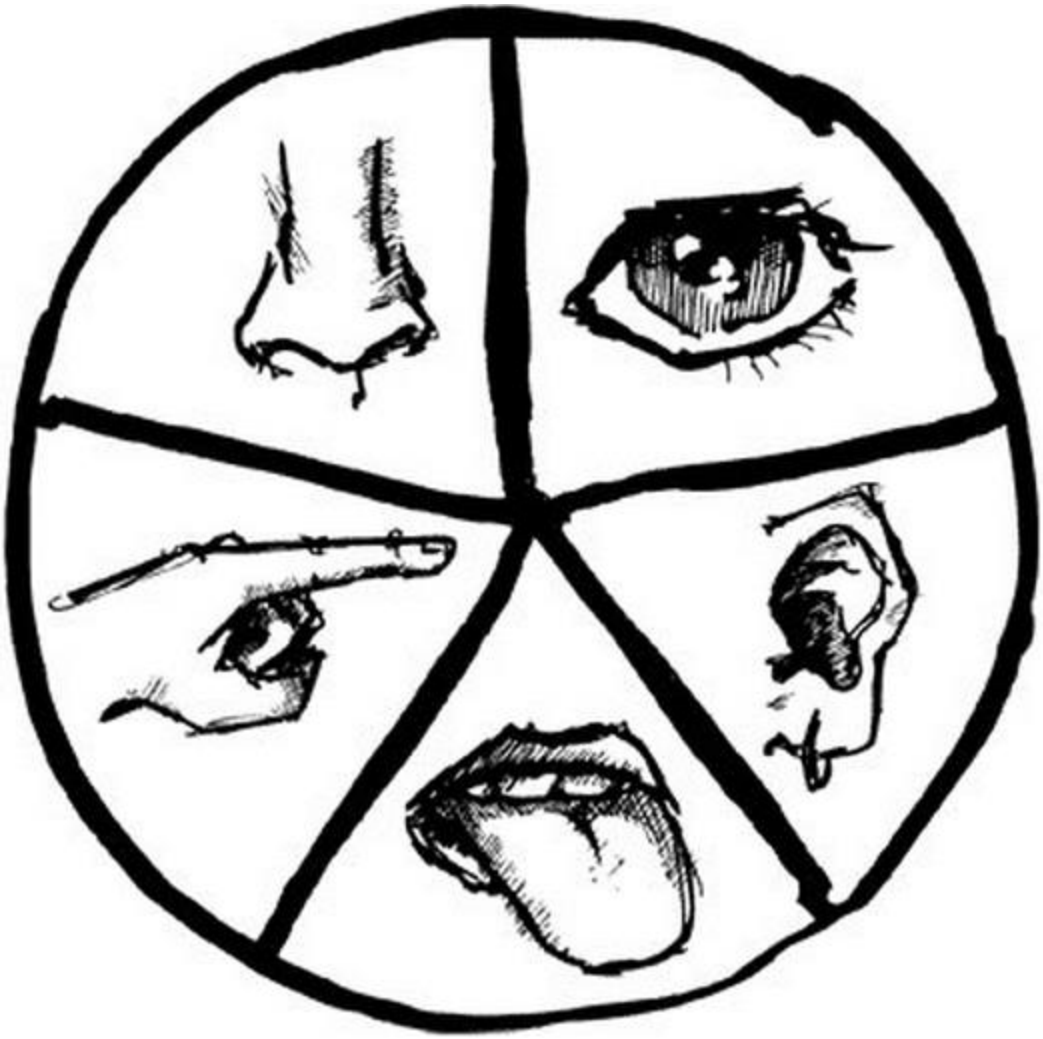

...acvatică

Peşti. Zburători
Trec prin ziduri,
Reci, migratori,
În strânse rânduri.

Ape colorate
Străbat, mereu,
Lacrimi îngheţate
Ce urcă spre zeu.

Însetate guri cască
Spre apele de sus,
Unde, - n gigantica-i arcă,
Zeul doarme dus.

Cad, apoi,
În largi piruete,
În golul din noi,
Potolind altă sete.

... aniversară

- Câţi au trecut,
Douăzeci?
- Sigur!
Patruzecişicinci sau... şiopt,
Jumătate de veac?
- Poate...
- Mulţi, puţini...
Din ce în ce mai multe amintiri.
Un acordeon
Este timpul ,
Uneori mai comprimat,
Alteori mai destins,
Întotdeauna, însă,
Melodic!
S-au lipit anii
De mine
Cum au ştiut ei
Mai bine.
La gară, cineva mai zice
Din vioară.
Singur, în salon,
Scâncesc pe chitară,
Multiton,
Monoton.
Atât, în astă seară
Vă mai zic:
- Pardon!

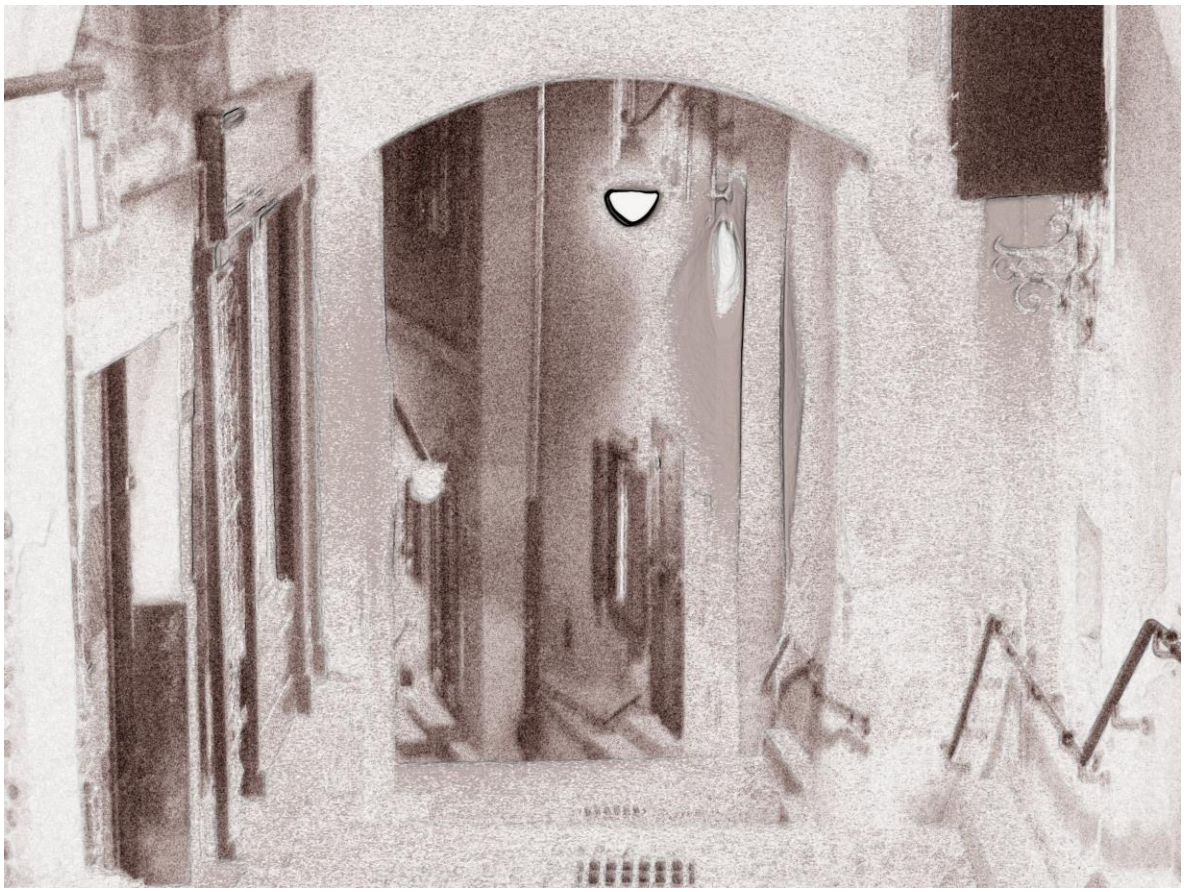

... hermeneutică

Din gambe
I se zbătură, deodată,
Două aripi străvezii.
Fâlfâiau rebel,
Împingând aerul,
De sus în jos.

Asemeni lui Hermes,
Căpătase
Aripi
La picioare.
Aşadar,
Trebuia să ducă
Ştirea.

Era numai una!
Aripile străvezii
Din gambe
Împingeau,
Vertiginos,
Aerul,
De sus
În jos,
Prin gaura
Pironului!

Isus
Vine
si trece
Prin Tine

*...canicular*ă

Pământul topit
Emană miraje.
Aerul frige
Sus, la etaje.

Învaţă
Copiii
Arte,
La şcoli
Înalte.

Pe ecrane,
Nebunii
Gesticulează!
Fantasme
Mimează.

Aerul vibrează
Aprins.
Seara se aşterne
Destins,
Răcoritor,
Peste urbanul
Cuptor.

...controlată

Un râs nervos mă străbate...
Control!

La bloc,
Monoton,
Trec suspine
Prin beton.

E aglomerat,
Oraşul nervos
Cu oameni,
Pe jos.

Câteva
Felinare
Mă îndeamnă
Spre mahalale.

Nebunii nervoşi
Dau, pe stradă,
Din mâini,
Voioşi...

Iau drumul spre casă,
Domol...
Prudenţă!
Control!

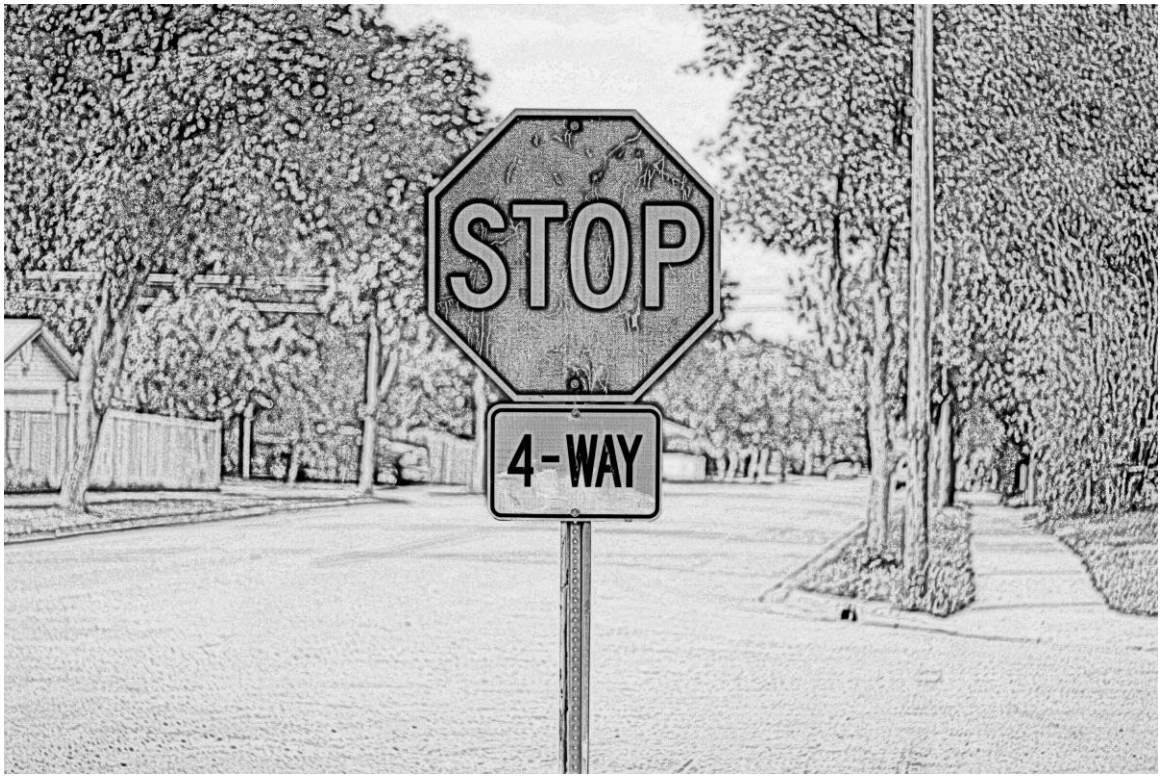
STOP
4-WAY

...consemnată

Căderea gândului din ceruri
S-a numit femeie.
Căderea îngerului înaripat
A luat chipul tău.
Rămas-am de uimire
Mut, sub platan…
Rămas-am de lacrimi
Ud, sub platan.
Plimbarea- mi fusese prea lungă...
La ora aceea, printre platani,
Scriam cronica acelor zile
Absintii.

...agitată

Nervos,
Pătimesc fără motiv...
Poate este doar o stare
Trecătoare
De Spirit.
Nu ştiu
Ce să mai
Zic.
Ce mă mai doare?
Poate chiar
Starea
De spirit
Trecătoare!

The Drunken Lords
Heineken

...angelică

Mi s-a prăvălit pe limbă,
Tăvălit în fulgi de înger,
Un bob de strugure amar.
De atunci, vorbirea-mi curge
Apăsat, incendiar...
Un altfel de dar,
Al grăirii în stanţe
La mari distanţe.
Un înger hoinar,
Cu aripi de sânge,
Mă mai atinge,
Precar,
Tot mai rar...

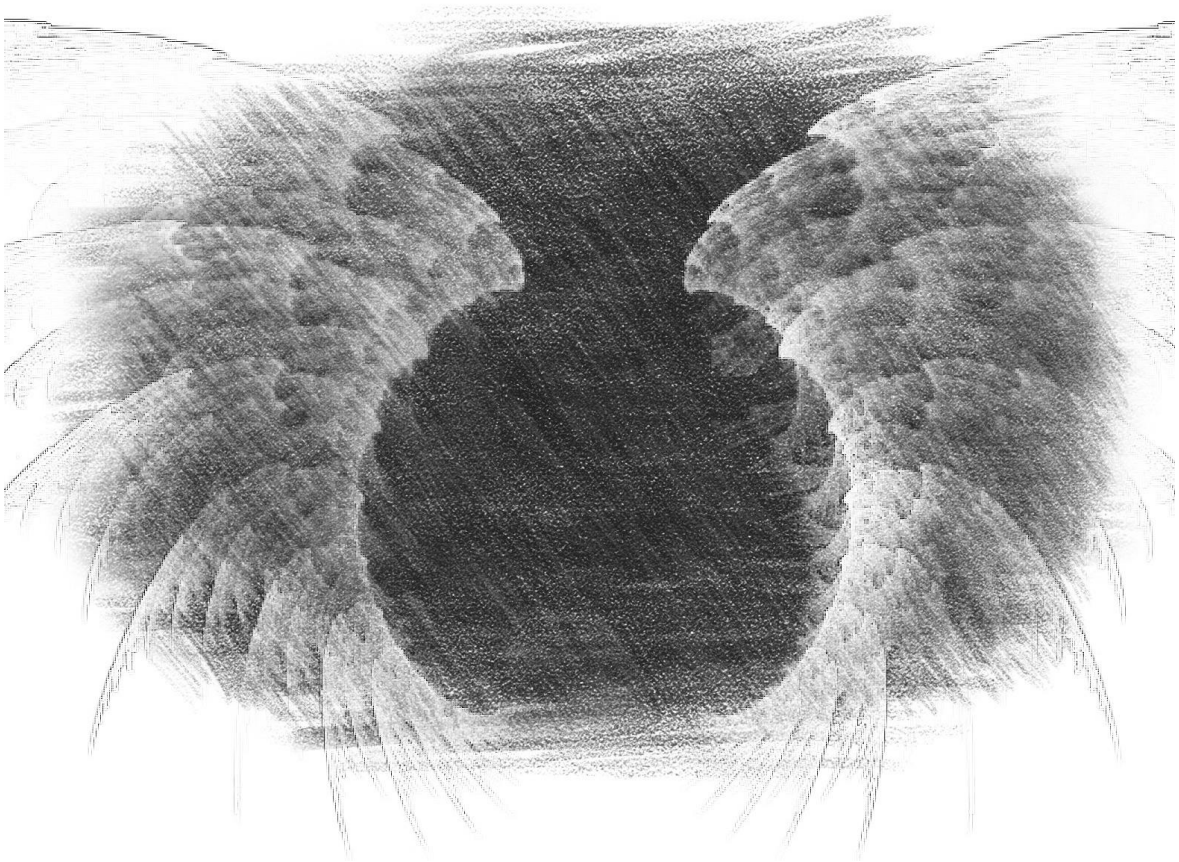

...intuită

Unde te-ai ascuns?
Cine te-a speriat?
Ai încetat să speri?
De ce ai dezertat?
În ce cotlon veghezi?
Pe ce altar jertfeşti?
De ce nu
Te mai iveşti?
Cine te-a gonit?
Spune-mi-l mie!
Străzile sunt la fel,
Ora târzie.
Hai, încearcă,
Ieşi la plimbare
Aceiaşi suntem,
Acelaşi
Sunt.
E teatrul deschis,
Mergem pe jos.
Parcul?
Aproape!
O lună de vis,
Nu vorbi!
Spun eu
Pentru tine,
Tu doar…
Să
Vii!

UNION
CINEMA

...de revoltă

S-a zis, s-a auzit!
Departe, ca un mit,
Lozinca socială,
Vorbirea infernală,
Parlamentul relativ,
Lojele categorice,
Demnitarul activ,
Partidele istorice
Subminează
Decisiv,
Exclusiv,
Incisiv,
Masele
Alegorice.
Calul albastru
Cu stea roşie în frunte
Galopează mândru,
Printre orgolii mărunte.
Miroase a vechi,
A oraş
Şi a ziduri...
Balconul glorios,
Se umple pe-ascuns
De lumea de jos
Ce se vrea tot mai sus.

…calmă

Stam, singur, în grâul fierbinte
Şi era o linişte de început de lume.
Stam singur, în iarba cuminte,
Şi liniştea-mi curgea, aurie,
Prin auz.

Undeva...
Trompeta suna din ce în ce mai tare
Trezind în mine nimicul.
Lătratul
Acoperea pământul…

Dar…
Eu stam singur în lanul fierbinte,
În liniştea de început de lume,
Ce îmi curgea aurie, prin auz…

... avertizată

- Atenţie la libertate!
Mi-a spus îngerul.
- După prejudecăţi, dogmă,
Legi şi autorităţi,
După frica de infernul desfiinţat de Dumnezeu
Dar recreat de oameni,
După filosofii sterile
Şi onirism tembel,
După teama de boli
Şi fuga după leacuri inutile,
După bucurii şocante
Şi depresii reconfortante,
Prietene, îmi zise îngerul,
Atenţie la libertate!
Pentru că tu trebuie să treci,
Să înţelegi
Frica adevărată
- Ei, şi... care este aceea? – l-am întrebat, obraznic.
- Îţi este frică de libertate!
Pentru că este cea mai mare piaţă
În care se duce revoluţia.
Iar în această piaţă,
Sensul este giratoriu…

...coerentă

Rapid, trecător,
Porumbelul călător,
Cu persistenţă
Survolează
Marea absenţă...
În largul ocol,
Balconul din zbor
Apare
Rigid şi gol.

Jos,
Pe bulevarde,
Delirează
Noi arte.
Oraşul geme
Sub plăceri interzise...
Ploaia dizolvă
Gânduri şi vise...

În ultimul tramvai,
Din seara concretă,
Cineva se aşează,
Stingher, pe banchetă.
Curge, prin geamuri,
Un amurg violet,
Obsesiv, insistent,
Coerent.

...modernă

E totul modern!
Maşini, vitrine,
Oglinzi, ecrane…
Fără ruşine.
Curg, hemoragic,
Vorbe,
Prin megafoane.

Târziu...
Singură,
În oraş,
Sus, la etaj
Ea ţine
Menaj.

Se aud vorbe,
Pe hol,
Îşi pune halatul,
Pe trupul gol,
Se lasă pe pat,
Domol.
Adoarme…
Pe bulevardul central,
Nechează un cal…

Totu- i modern,
Maşini, vitrine,
Oglinzi, ecrane,
Ţipă claxoane…

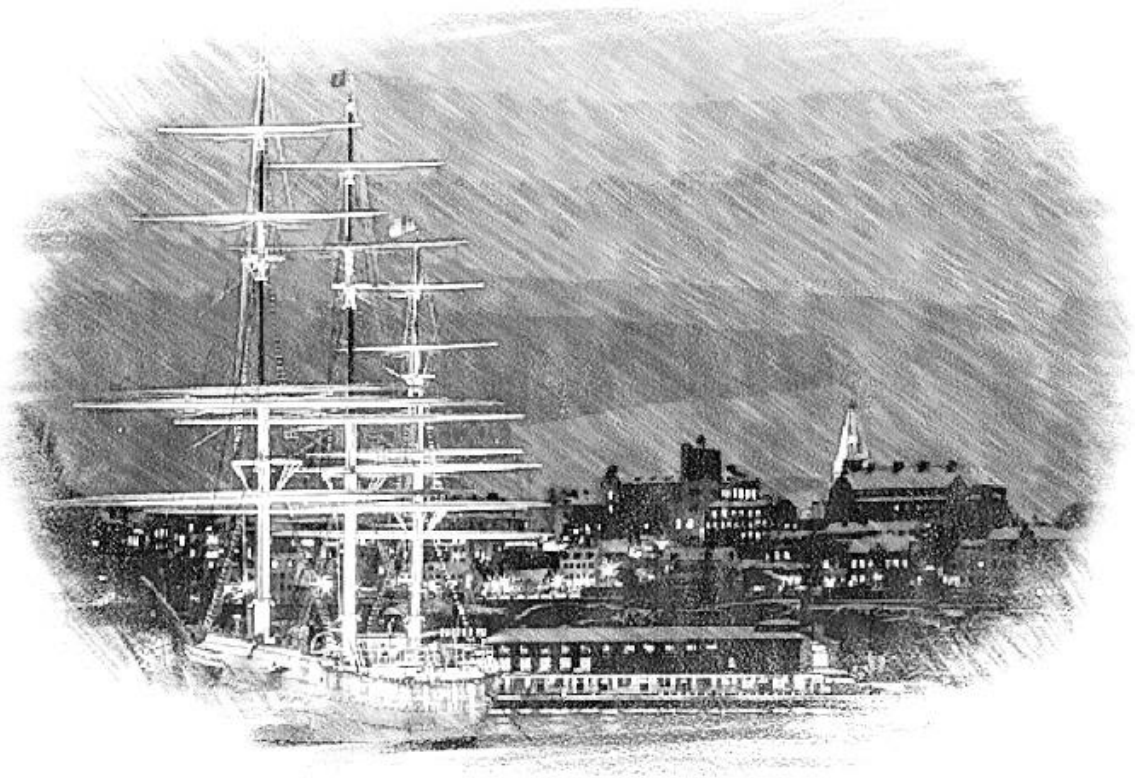

...de dialog

Către lume, zise muntele:
- Sunt atât de împietrit,
Încât şuvoaie de apă curg,
Pe luciu-mi
De granit.
De le-aţi sorbi,
V-aţi trezi !
Dar, acum nu,
Acum, nu !
- Sunt atât de înlemnit,
Încât pe trunchi
Florile răsar
Tihnit.
De aţi mirosi,
Aţi adormi!
Dar, acum nu,
Acum, nu !
- Sunt atât de îngheţat,
Încât
Dis de dimineaţă
Ard
În flacără albastră.
De m-aţi privi,
Aţi orbi!
Dar, acum nu,
Acum, nu !
Sunt atât de tăcut,
Încât liniştea
Curge pe mine
Ca la început.
De aţi auzi,
Aţi surzi!
Dar, acum nu,
Acum, nu !
Sunt atât de fierbinte,
Încât, de m-aţi atinge,
Palmele vi s-ar topi
În cuvinte.
Aţi iubi,
Aţi iubi!
Dar, voi nu,
Acum
Nu!

...boemă

Descătuşează-mi privirea
De umbrele reci,
Prelinge-ţi părul ud şi moale,
Peste buzele-mi seci!

Apasă-ţi gura,
Pe geana-mi tristă...
Şopteşte-mi ceva
Ce nu există!

De nu vreau să te ascult,
De nu te voi mai vrea,
Rămâi lângă mine mai mult,
Umbra mea, lumina mea.

... reluată

Reset!
Cifrul s-a dat
Peste cap,
Lacătul se clatină
Ca un om beat.

Mai mulţi,
Tot mai iuţi,
Paşi cadenţi
Calcă peste inocenţi.

Râd sacadat
Voci stridente,
Cresc adecvat
Cariere repetente!

La Universitate
E frig…
Se fac doctorate
Pe nimic.

În ger, stau întinşi
Cerşetorii învinşi.

Vorbesc gramatical,
Cer, politicos, vinul banal
Şi un pat
De spital.

Frig acut,
Afară!
În saloane,
Muzică rară!

Vivandiere
Călăresc prin oraş.
Glorii succinte
Se consumă
Golaş…

O altă zi, aşadar,
Se cere iar.
Un mâine,
De la început,

Reset
Absolut!

S
D
Y
X
C

...grotescă

Porcul de piatră
Grohăie în subterană,
Plin de monezi
În pântecu-i obez.
Îl sfărâm din cuvinte,
Îl sparg în bucăţi!
Din burta-i puturoasă
Zboară monezi,
Grămezi.
S-a făcut pulbere
Porcul de cretă,
Monezile zornăitoare
Însă, sclipesc
Şi mă insultă!

...copilăroasă

Ochii ei mari şi copilăroşi
Umezi de întrebare
Îmi spuneau:
- Nu!
Noi nu vrem veselie!
Noi vrem să plângem
Ca îngerii!
- Este ceva forţat!
i-am reproşat.
Cine poate atinge
Îngerescul verde?
Cine iarba o plânge?
Spune tu, îngere!
Ea mi-a zis:
- Tu!

...de aşteptare

Mai stau mult,
În sala asta de aşteptare?
Am văzut deja destui
Pasageri trecând...
De pe băncile alăturate,
Au ajuns la mine toate
Şoaptele îndrăgostiţilor,
Mi-au trecut, prin priviri,
Mii de roţi de fier.
Şeful de gară
Lipseşte definitiv...
E târziu şi călătorii
Sublimează în păsări de noapte,
Fâlfâind, laş şi rapid,
Spre aerogară.
Pe şine,
Lunecă trenuri care trec
Numai pentru mine.
Compartimente largi,
Luminate, dar
Goale, atât de goale,
Care, niciodată, nu opresc
În această gară.
Oare mai stau mult,
În sala asta de aşteptare?

...de azi

Numai azi, cristalele de gheaţă
Împletesc fuioare,
Printre siluetele grăbite.
Numai azi, lacrima
Este albastră.
Doar azi, auzi aerul
Şuierând sub aripa vulturului
Şi ţipătul pescăruşilor,
Marea foşnind
Printre pietrele albe,
Azi munţii –şi împletesc răbdarea
Cu globurile stelelor,
Ce simfonie, acolo sus!
Aici, jos, azi, se aud
Cuburile templelor
Trosnind în colţuri
Şi fecioarele sacre
Murmurând implorații,
Azi, fabulos,
Se desenează, în cosmos,
Cornul inorogului,
Aripa vulturului,
Pasărea astrală...
Din genunchii lui Atlas
Curg izvoare parfumate,
Iar Titanii înlănţuiţi
Au încetat a se zbate.
Trupuri diafane colindă,
Într- o adiere siderală,
Spaţiile.
Desprinse, pe veci,
De un ieri bolnav
Ce s-a topit, definitiv,
În noaptea uitării...
Iar, mâine,
Ah, duiosul de mâine,
Ce utopie!

...de chef

Să-mpingem spre ore târzii
Tăcerea păcatelor noastre,
Când limbile dezlegate vor fi
De vinul băut din glastre.

Să înecăm tristeţile nimicitoare
Şi ne-mplinitele iubiri
În vinuri tari, răscolitoare
Şi-n ale cântecului amăgiri!

Spre zorii zilei, fără teamă,
Să navigăm prin noaptea gravă,
Căci mâine, zeii iar ne cheamă,
În lumea rece şi bolnavă.

Zorii îşi vor arăta lumina
Printre faldurile albastre
Şi, brusc, se lasă iar cortina,
Peste păcatele muţeniei noastre.

...de despărţire

Îmi dau aripile roată
Să te învelesc, deodată,
Să te scap de frigul tău,
Să nu-ţi fie foarte rău.

Să te scap, de tot, de tine,
Să ne fie numai bine...
Tu cu Tine,
Eu, cu Mine...

...de ducă

Mă gândesc la plecări!
De la un timp, sunt dese
Şi, de aceea, foarte preţioase.
De la un timp, curg
Stele prin case...

Câteva crengi,
Încă vii,
Ascund luminişuri
Pustii.

Suntem încă noi
Vulnerabili şi goi,
Pătimaşi,
Membre singulare,
Într-un secol uriaş
În permanent derapaj.

Nu mai putem a ne spune
Nici măcar numele
Pe nume.

Declaraţia de iubire
Sună strident,
Indecent…

Mă gândesc la plecări,
La sosiri,
La încercări.
Mă gândesc
Şi mă rănesc
De colţuri
Şi întrebări...

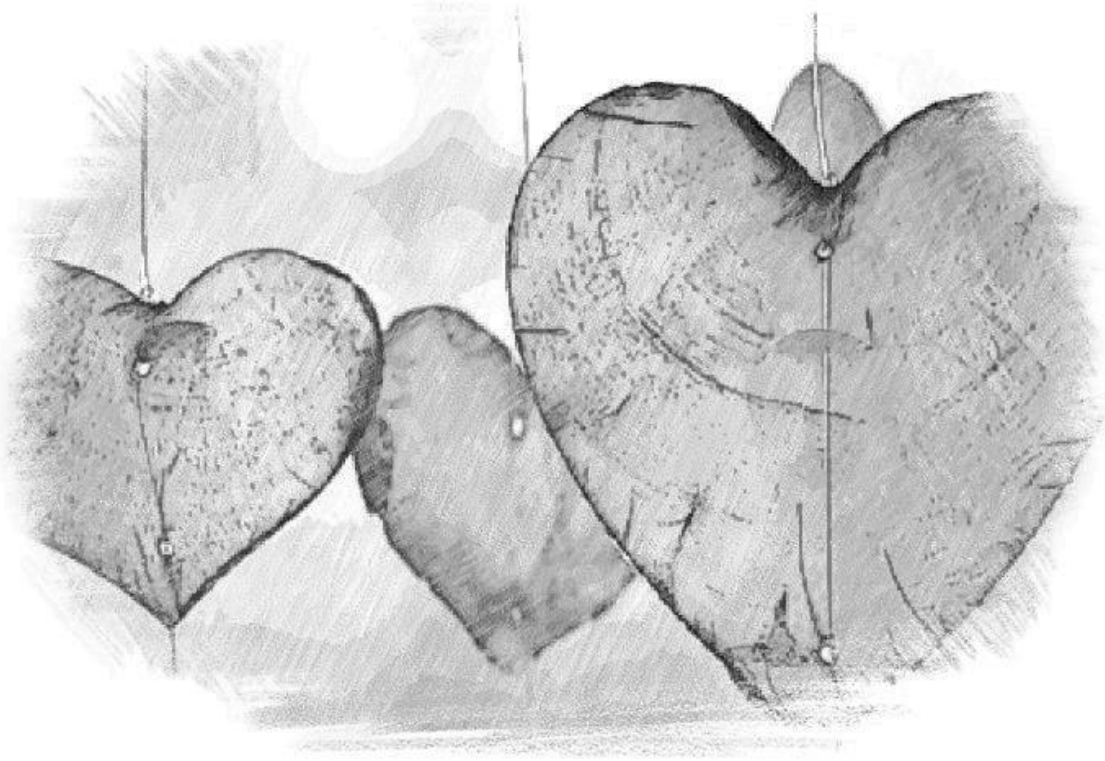

... de foc

E atât de sec ce-ţi spun:
- Oh, tu leagă-mă de-un tun,
Detună-mă înspre Apus,
Spre soarele cel dus,

Spre globul arzător,
Pe cerul fără nor,
Printr-un aer mai tare,
Spre un altfel de soare.

... de fugă

Printre contorsionate fiare,
Zărea Soarele...

Din văzduh,
Curgeau
Solzi de rugină.
Scârţâia lumina,
Mirosind
A maşină.

Ţâşni dintre fiarele
Anchilozate
De trecut
Şi persistenţă.

Prin văzduhul gol
De substanţă,
Întâlni
Alte aripi
În aceeaşi cadenţă...

Sub ei, jos,
Tot mai jos,
Fierătania
Tremura nervos.

Zburau, împreună,
Impetuos !

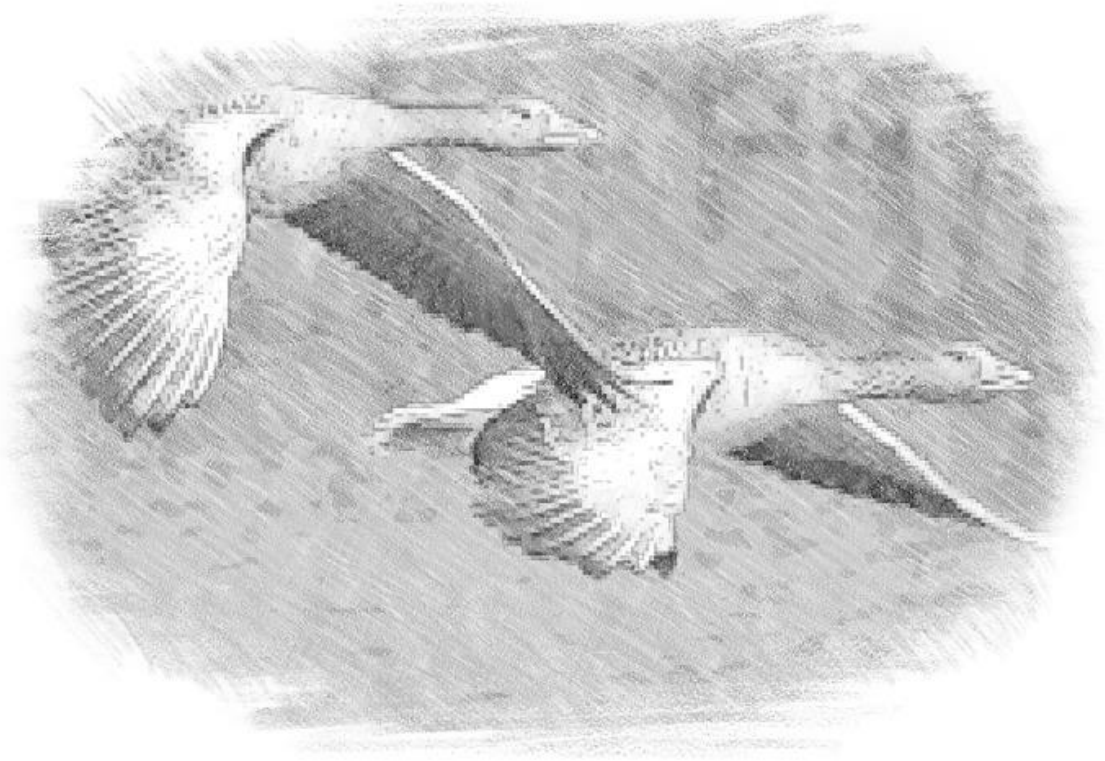

... de iarnă

Ceară topită
Şi vin
Fierbinte plăcintă
Destin!

Vara s-a dus!
Anotimpul redus
Nu cunoaşte
Recurs.

Furorile fierbinţi
S-au răcit, cuminţi.
Acum, iar,
Ninge lapidar.
Gerar…
Se recurge la fular.

...de jucător

Am toate atuurile
Din lume
Să mai joc un rând...
Bacanta mă priveşte, râzând,
Piramidele se topesc,
Pe rând,
Din ghinion se iese
Tăcând,
Sunt ultimul jucător
Flămând...

În oraşul meu,
Se doarme încins,
Aş vrea, dinadins,
Să fiu semizeu...

Cupluri icnesc,
Sub luna roşie,
Mahalagiii şoptesc,
Arşiţa sfâşie!

Inima de fier se vrea, iarăşi, vie.
Între ea şi ea însăşi,
E numai pustie,
Ochiul major se lasă greu
Albastru şi dur,
Îngheţat,
Semizeu...
Joc, mereu!

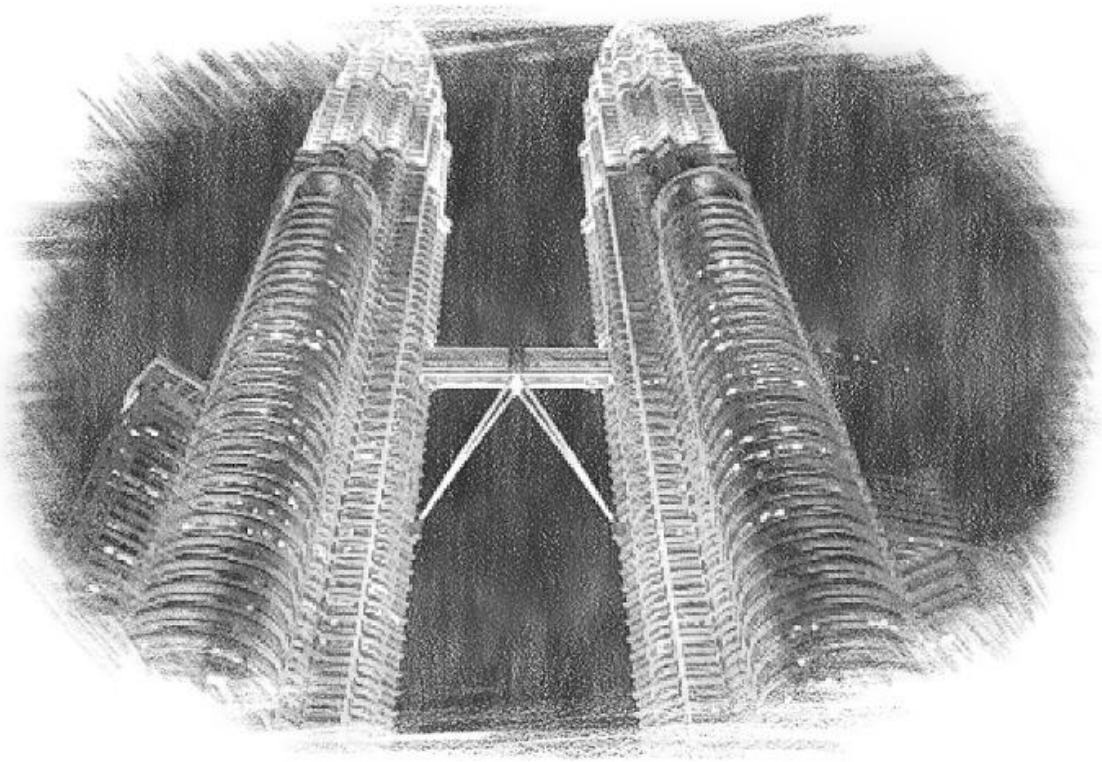

... juvenală

Tineri.
Priveşte candid
Drept în ochii ei.
Ea cade pe gânduri
Şi tace.

După un timp
Îşi aprind
Ţigări
Şi fug,
Împreună
La Costineşti
Tineri.

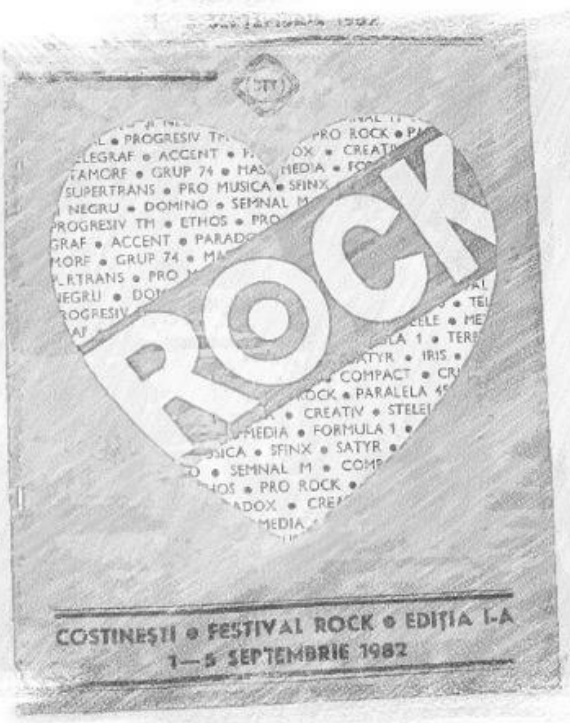
ROCK
COSTINEȘTI • FESTIVAL ROCK • EDIȚIA I-A
1—5 SEPTEMBRIE 1982

...de liceu

Credeam că voi fi ascultat
De către
Zeii diurni,
Dar,
În somn,
Am aflat că
Zeii nu dorm...
Niciunde!
Nicicum!

Credeam că
Ştiam ceva,
Ciudat,
De care încă
Zeii
Nu au aflat...

Istorii banale, repetate,
În liceul îmbâcsit
De tutun
Şi miros de carte,
Cu bibliotecă şi
Volume adecvate
Aşezate oricum,
Pe poliţe etajate.

Prin curtea şcolii,
Prin parcul cu brazi
Mai trec, şi azi,
Şi - mi amintesc,
Cum ştiam, cândva,
Un lucru ciudat,
Pe care, nici azi,
Zeii
Nu l-au aflat.

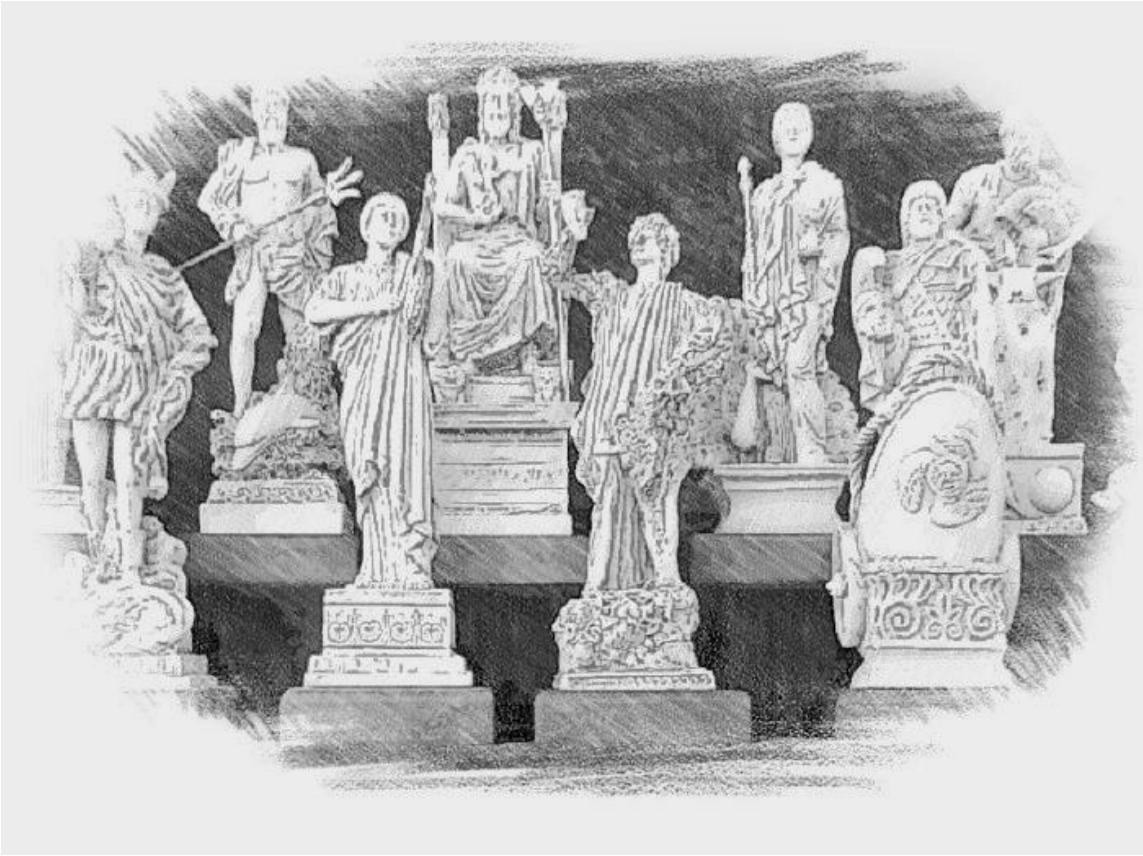

...de luptă

Vorba îmi curge printre buze,
Ceasul imi arată ora
Greşită,
Beau ultimul
Strop de soare,
Înghit ultimul
Nor.
Cuburile mă revoltă
Şi nu înţeleg
Curbura Oului!
Sunt planete care
Mă insultă,
Cineva îmi şopteşte, la ureche:
La luptă, băiatule,
La luptă!

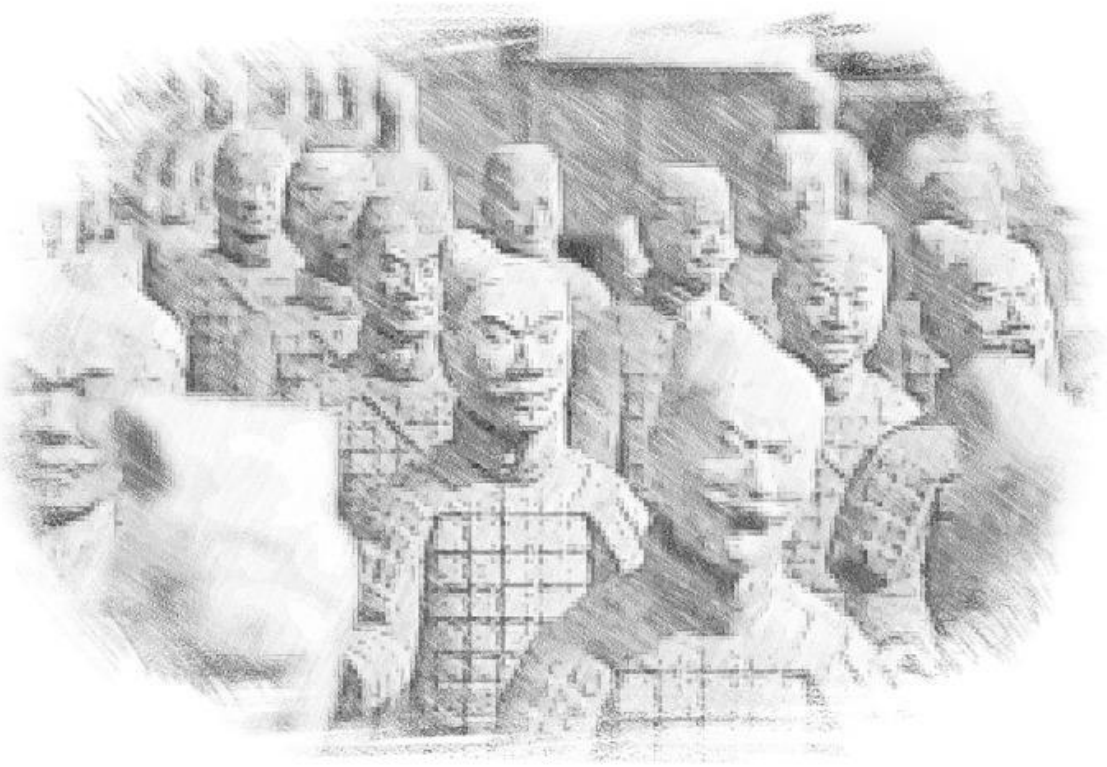

...de mai

A plouat, astăzi,
Cu mugurii teilor viitori,
Pentru visători.
Lacrimi de îngeri
Prelinse pe pleoape,
Pe trunchiuri şi frunze
Pe strada îngustă,
Pentru cei ce gustă
Oboseala pe cale.
A plouat, cu muguri mari,
Peste florile gândurilor noastre,
Într-o linişte desăvârşită,
Ca la început de lume.

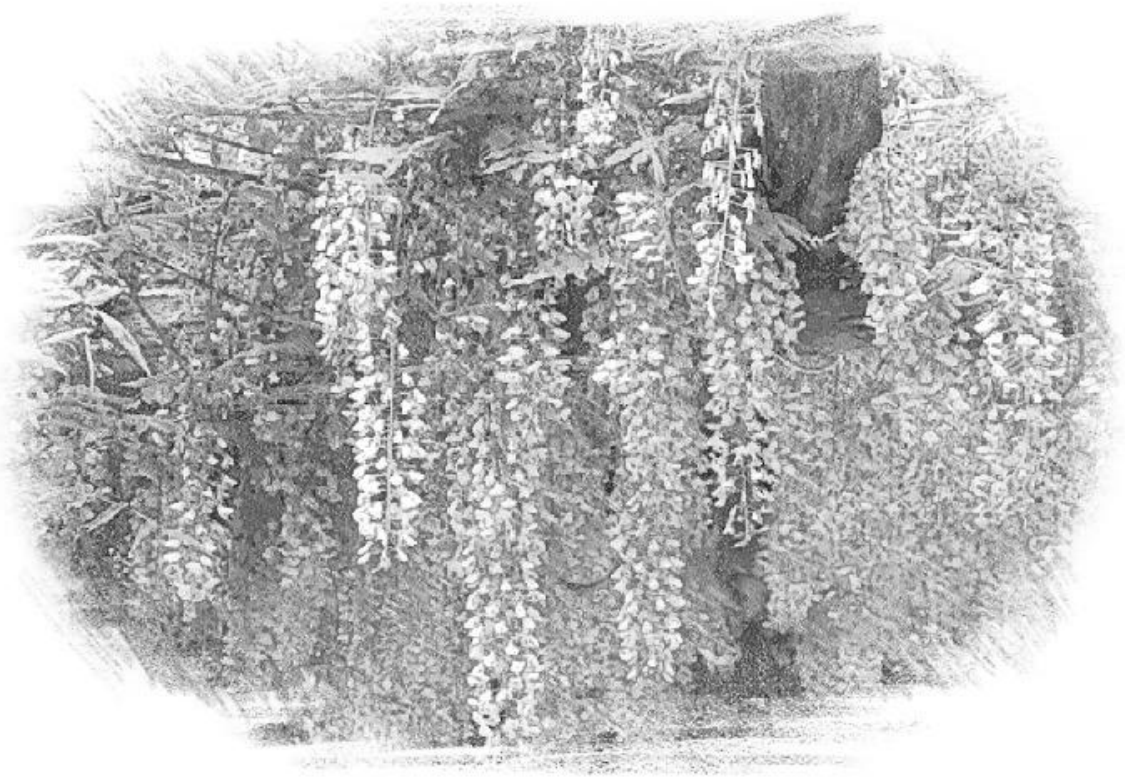

...de necrezut

El mă anunţase:
- Atenţie, cade coloana,
Templul se prăbuşeşte
Peste tine!
- Ei, şi?
- Atenţie, cade lumea ta
Peste lumea
Altcuiva!
- Ei, şi?
- Atenţie, în piaţa de flori,
Se vând sicomori!
- Ei, şi?
- Atenţie, de azi
Nu o să-ţi mai vorbesc...
Poţi să cazi,
Poţi să arzi,
Poţi să crezi?
- Da, cred!
- Ei, şi?

...de pubertate

Cutii, bomboane,
Distinse saloane.
Parfumuri violente,
Frivole subrete.

Idei ce par măreţe
Şi-s doar umbre răzleţe
Bântuie cupid
Prezentul insipid.

Pe străzi, coboară
Parfumul de seară.
Oraşul, departe,
Tânjeşte la arte.

Generaţia rănită
Fuge din şcoli,
E-o vreme grăbită,
O lume cu boli.

Dar, asta- i nimic!
Tot ce contează,
E puberul pudic
Ce veşnic visează.

...de ripostă

Pentru că mă urmăriţi, zi şi noapte,
Vă răspund,
Sumar,
În şoapte...
Băiatul golan
Fără nici un ban
A găsit comoara fecundă
Într-o suferinţă profundă.

Iar dacă vă faceţi
Preocupare
Din
Biata-mi suflare,
Atunci, rusine vouă!

Critici,
Corectori,
Directori,
De şcoală nouă
Peste
Problema voastră,
Vine viscolul,
În noaptea
Albastră...
Culcaţi-vă,
Ora e-n două!

coach
boss
mentor
concept
instruct
work
seminar
theory
management
strategy
practice

...delirantă

Unu
Ciocul mic!
Dau raite la lichid!
Provocarea de mâine
Aduce pâine.
Acasă, apasă,
Persistent,
Bugetul absent...

Doi
Anticariatul gol
S-a mutat la subsol,
Se consumă alcool,
În subterană,
Domol...

Trei
La suprafaţă,
E altă viaţă,
Repezită, cuminte,
Dar fără cuvinte.

Patru
Prin parc zboară corbi,
Pe alei, aleargă
Orbi,
Copii silitori,
Nevăzători.

Cinci
Naţiunea-n delir
Sucombă umil,
De prea marea-i fericire,
Fără oprire, fără oprire...

Azi,
Pe inima goală,
Copiii merg
La şcoală...
Păşesc stingher,
Sub un cer,
De cerneală.

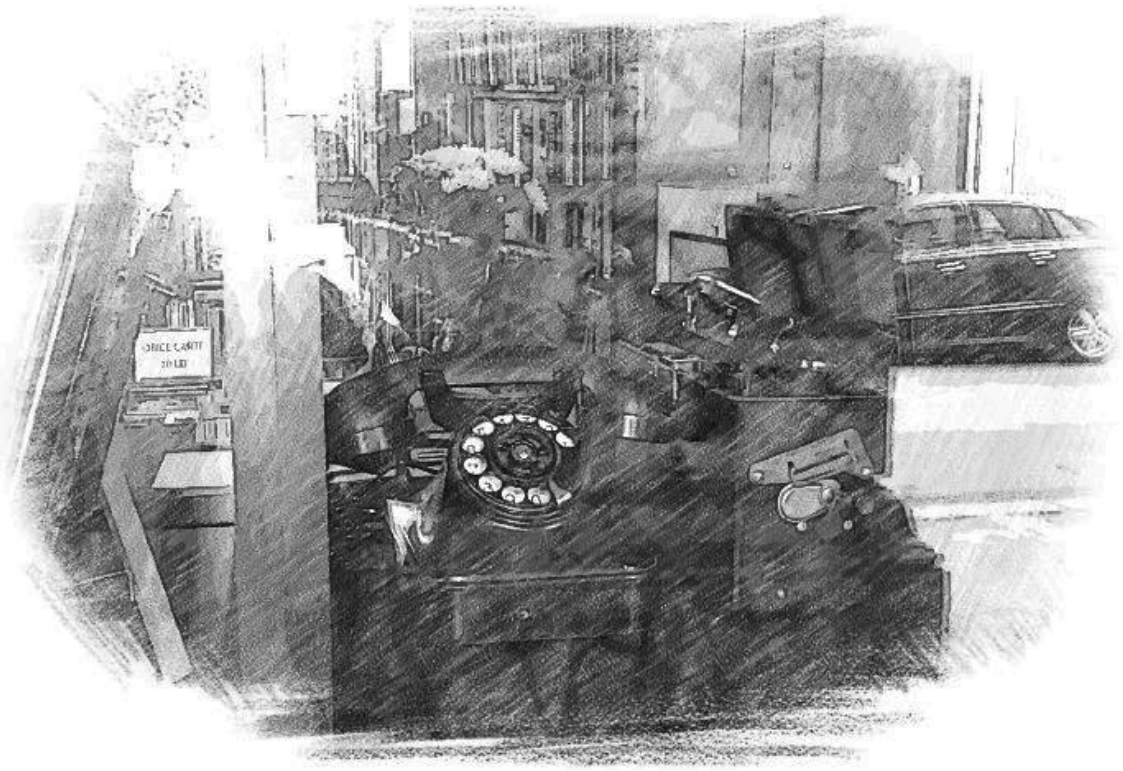

...difuză

În acest oraş, iubito,
E decadenţă.
Pe la colţuri se judecă!
Prudenţă!

Generalii posedă
Restanţe.
Regele-i gol,
De nuanţe!

Un câine
Cu ochi albaştri
Vânează
Sihaştri.

Atenţie,
Da, atenţie!
Urlă statuia,
Se lasă cu
Detenţie!
Aleluia!

Pe catedrală,
Pasărea
Infernală
Scuipă,
Din cioc,
Pene şi ochi.
Lumină înăuntru,
Negru afară.
Cineva pe stradă,
Cântă la chitară.

Ea
Deschide fereastra...
Nu vede nimic,
Îngână încet,
Lăcrimează.
Un pic.

Jos,
În oraşul nervos
E târziu,
E pustiu,

E...
Duios.

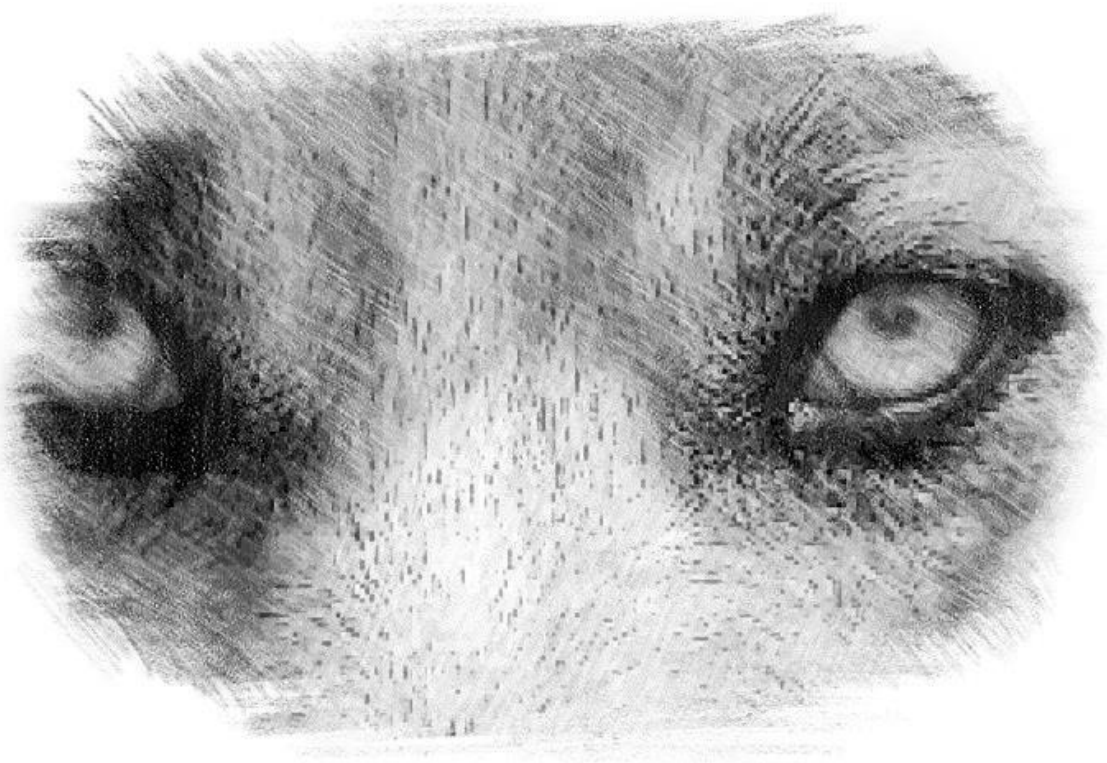

... epilog

Şi, până la urmă,
Ce aţi făcut?
Mai mult decât să mă păcăliţi...
Sau, poate eu pe voi!
Cine ştie?
Între timp, în metamorfoza mea
Probabil că s-a mai adunat câte ceva..
Nu, nu sentimente!
Nimic dintre acestea,
Ci parcuri, fântâni,
Tramvaie, culoare,
Străzi, felinare…

Fără regret,
Fără fervoare,
Îmi port paşii, agale,
Spre mahalale.
Departe,
În centrul încins,
Se discută aprins:
Învins,
Diogene ar fi stins,
Se pare,
Ultima
Lumânare.

... ermetică

Se pare, prieteni,
Vă zic
Că nu mai am de spus
Cam nimic!

Tonurile trecute
Ale unui erou supus
Arată revolute,
În primăvara rece,
Când inima
Tace
Şi nimic
Nu mai trece
Peste norma lui
Zece
Şi a lui
Unsprezece,

Că noi
Suntem, aşadar,
Semnatarii
Unui ev
Bizar.

Dansatori muţi,
Iuţi,
Repeziţi,
Fără de cuvinte,
Găsiţi!

Ceva mai rămâne
Din textul ermet
Cum că, şi mâine,
Se joacă roulette

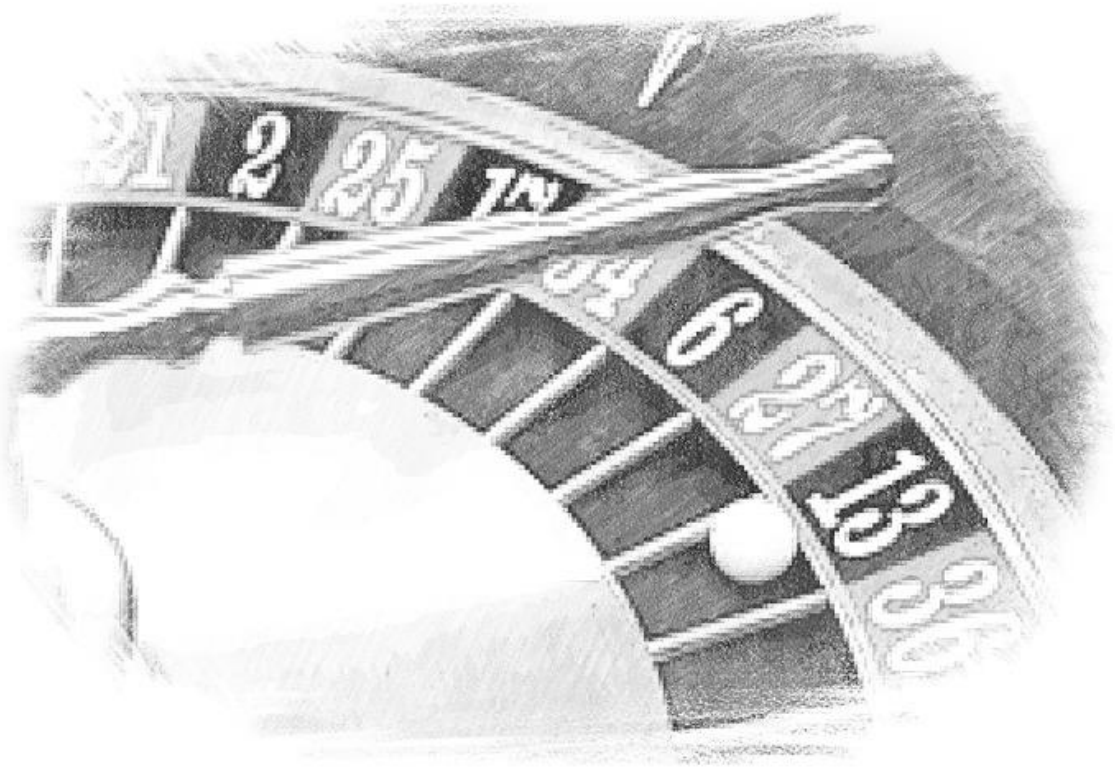
21
2
25
TN
6
13

...feroviară

De pe podul de fier,
Auzim,
Sub noi, vagoanele
Cum gem.

Ninge abrupt!
Frig umplut
Cu zăpadă,
Adunată
Din toate vremurile,
Deodată.

Pe spinarea podului de fier
Privim cum trenurile pier,
Lucioase,
Spre mari oraşe.

Zgribuliţi şi stingheri,
Lăcrimăm...
Picuri,
Pe fier.

Privim,
Obosit,
Crucea
Unui triaj
Adormit.

Trenul nostru a plecat
Spre nimic.
Cu atât mai bine!
Am rămas singuri,
În frig,
Singuri,
În lume...
Pe nume
te strig,
- Vino cu mine!

Îţi zic...

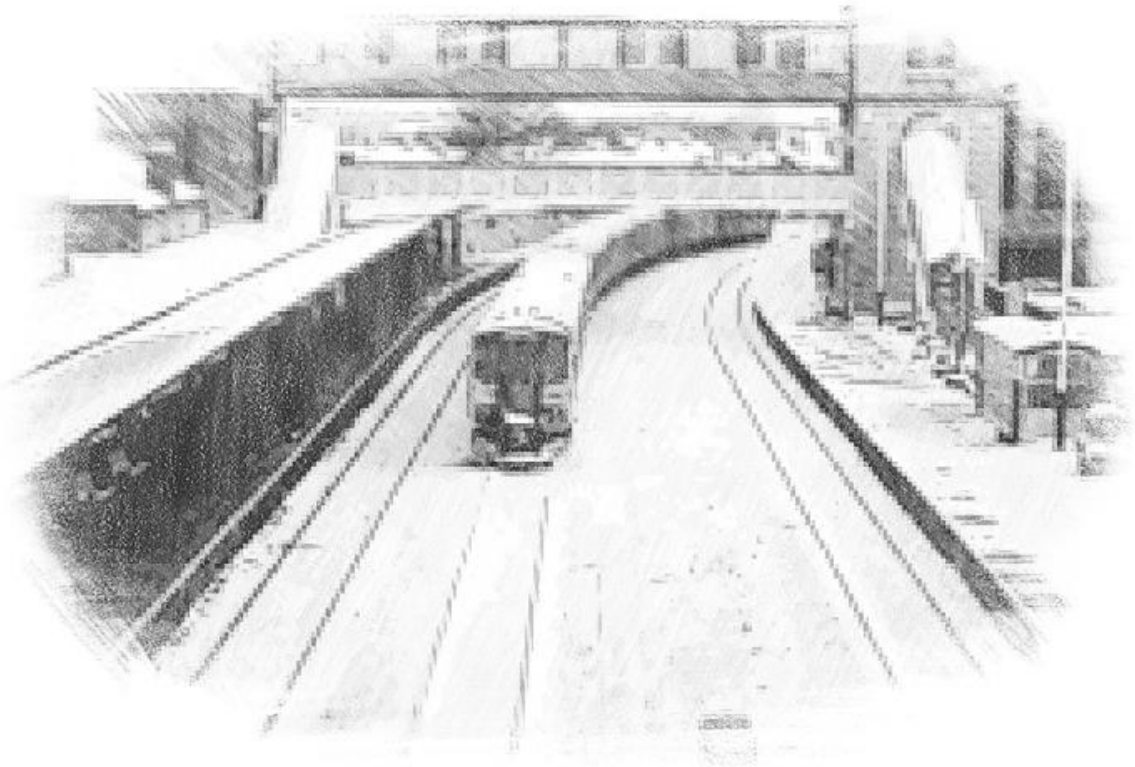

...frenetică

Tobele!
Frenetic răpăiau,
Icnea, lovit, aerul de sub pieile de boi
Pentru ca bocancii să-şi menţină
Cadenţa, prin zăpada murdară.
Blasfemie-i toba
Ce face prizonier
Aerul de sub aripa vulturului,
Din trilul privighetorii,
Din pliscul ciocârliei.
Blasfemie-i toba!

...frustrantă

Oare cum este mai bine?
Să iubeşti
Sau să urăşti?
Să strângi
Sau să dai?
Să fugi
Sau să stai?
Să mergi
Ori să zaci
Peste maldărul tău
De întrebări?
Oare cum ar fi mai bine?
Să speri?
Să disperi?
Să gândeşti?
Să leneveşti?
Să te scalzi
Sau să arzi?
- Cum oare ar fi mai bine?
Păcătos ori sfânt,
Călcăm acelaşi pământ,
Respirăm acelaşi aer,
Privim acelaşi cer,
Împărtăşim acelaşi mister...
A fi sau a nu fi?
- Tu ştii?

...geroasă

Parc.
Siluete,
Piruete,
Patinaj,
Pe gheaţă.
Siaj…
Ace de gheaţă.
Cristale mici,
Pe barbă,
Arici.
Copaci.
Dezgoliţi
Se întind,
Amorţiţi.
Ger.
Prin parc
Trec, tensionat,
Ca un arc.
Alb şi iar
Alb
Într-un tot îngheţat,
Un punct negru mai sunt,
Îmi vine să strig
Şi-mi vine să
Fug
Dar, tac resemnat,
Scufundat…
În enormul de
Alb.

...glorioasă

Glorioasele tristeţi
Disipate,
În banale
Dimineţi,
Cu fete fardate
Alergând, agitate,
Spre ora
De arte.

Undeva, foarte sus,
Un cor cântă, fals,
Imnul impus.
Tristeţi adunate
Se disipează, toate,
La ora
De arte.

...incertă

Ce s-a întâmplat cu vinul?
De ce s-a revărsat?
Undeva, pe o alee,
Sub un stejar,
Aşteaptă
O femeie,
În zadar.
Idee concretă,
Sub luna
De cretă.

Parc, lună, lac…
Zac
Idilele pe bănci,
Ruginite lănci.

A mai trecut
O vară.
Patimă uşoară,
Optimism frivol
Melodie în Si bemol!
Vinul se revarsă
Monoton şi alb.
Domol...

... pedagogică

Trebuie să îţi încifrezi suferinţa
Pentru a fi fericit.
Trebuie să îţi codifici zborul
Pentru a putea pluti.
Trebuie să ai secrete
Pentru a putea înţelege misterul…
- De ce trebuie?
mă întreabă copilul,
Marea freamătă, tată,
Necodificată, neîncifrată
Şi nemărginită
Îşi plimbă misterul
Printre secretele noastre.
Atunci, i - am răspuns,
Fii tu pescăruşul alb!

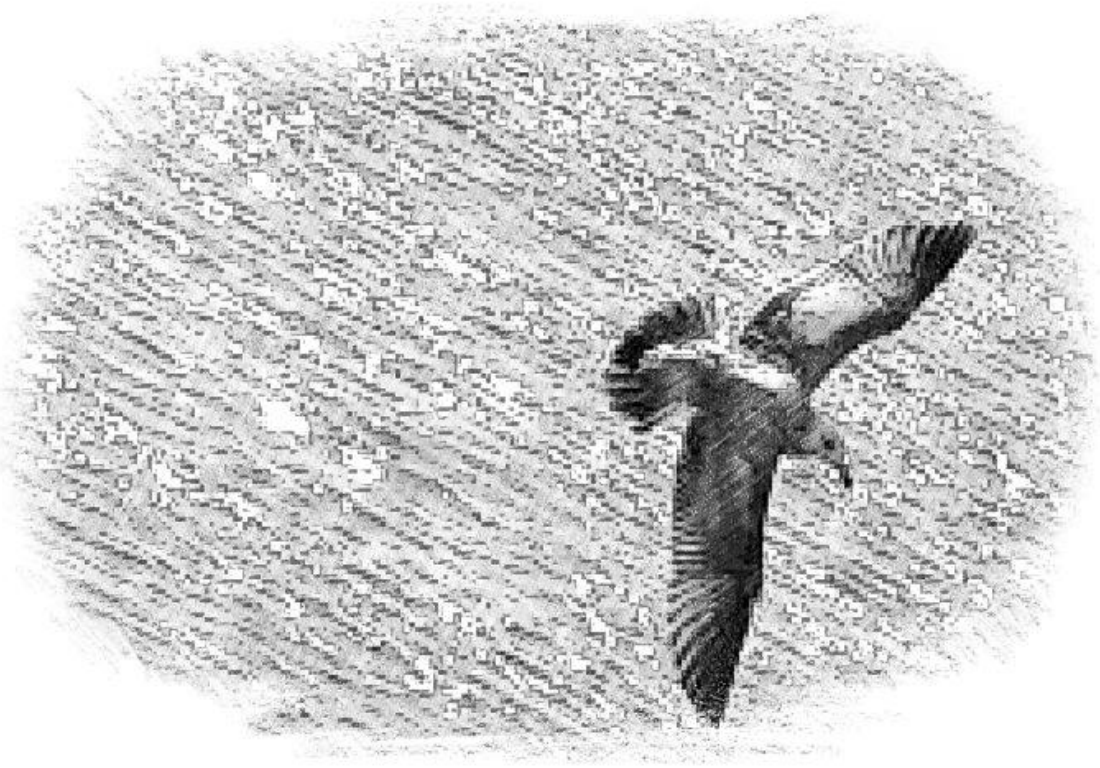

... ratată

Ele, în sânii goi,
Turnau de trei zile.
Astfel, cupele nu se goleau
Niciodată.
Centurionului îi fuse
Barba crescută.
Legiunea trebuia să plece
În Nord.
Trebuia să lupte
Cu goţii,
Cei cu bărbi
Mult mai lungi.
Pe trup îşi puse
Platoşa,
Pe cap,
Coiful cu vizetă,
La şold,
Gladium-ul.
Dar ele, în sânii goi,
Turnau, întruna,
În cupele care,
Astfel, nu se goleau
Niciodată.
Centurionul văzu
Că iarăşi
S-a făcut dimineaţă...
Alta decât aceea
Pe care o aşteptase!
Începuse Evul Mediu
Timpuriu.
Dar ele, întruna,
Turnau,
Printre sânii goi,
Vinuri
Sau secole,
Totuna!

...sălbatică

Un timp deja pustiu
Mă ajunge din urmă
Şi nu ştiu cum,
Jungla mă desface,
În mii şi mii de ace,
Din turmă,
Printre hăţişuri
Nu mai pot zări
Cărări, suişuri,
Un capăt de drum,
Un… fum,
La apusul
Soarelui Diurn.

Târziu,
După amiază,
Printre hăţişuri,
Străbate o rază…

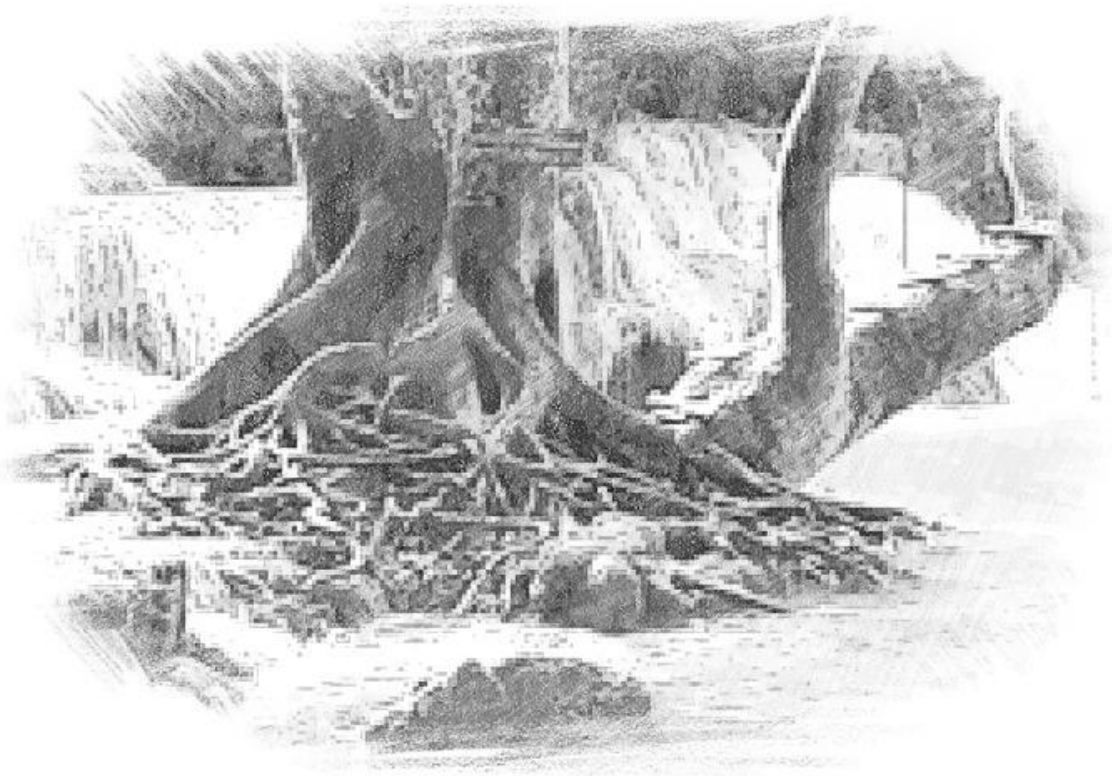

... mărşăluită

Dring!
Drang!

Tramvaiul urlă,
În curbă.

Trap, trap!
Se-nghesuie
Soldaţi
Transpiraţi,
Pe băncuţă.

Dring,
Drang

Melodia rotundă
Soldaţii o cântă,
În curbă!
- Mărşăluiţi,
Nu aşteptaţi!

...pierdută

Gândesc
Ceva pământesc,
Un ocean albastru,
Sub un albastru
Ceresc...

În mine,
Odiseu,
Pierdut,
Printre cute de suflet

Îngână

Un cântec
De foarte demult,
Ce nu se mai aude,
În acest veac,
Tăcut.

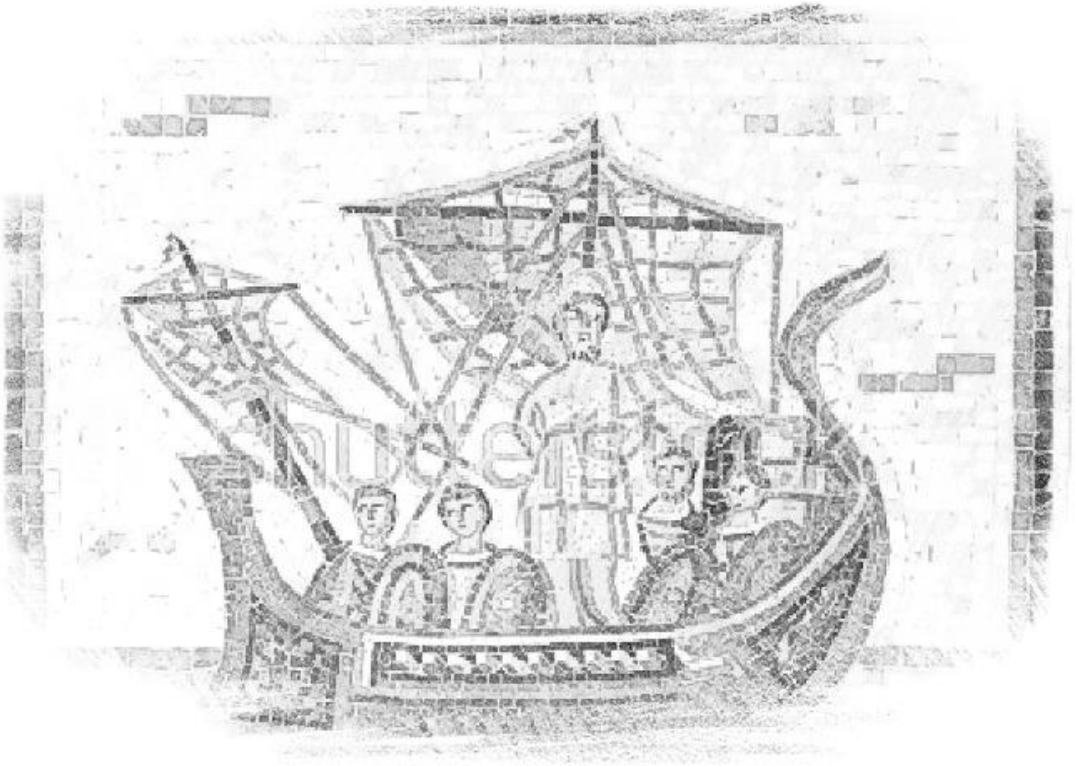

...parfumată

E atâta sânge într-un trandafir
Şi viaţă, în parfumul care moare,
Când petalele se scutură,
Umil,
Dintr-o glastră oarecare...

Saloane încălzite primesc,
Deopotrivă,
Societatea lascivă,
Găzduiesc
Obişnuitul omenesc.

Sunt ore târzii, la care
Congestii personale
Vociferează,
Absurd,
Prin
Mahalale.

Departe, la periferie,
Un trandafir căzut
Inundă,
Tăcut,
Strada pustie,
Cu parfumul ştiut.

...medievală

Mă îngenunchează, infantă,
Vinul băut cu tine, bacantă!
Condamnat sunt, în fine,
La viaţă cu tine...

Târziu, în această noapte,
Hanul se va umple de şoapte...
Gărzile cetăţii căuta-ne- vor, iar!
Suntem vasalii unui senior barbar.

Să sorbim!
Vinul miroase a fân,
Să trăim!
Vine un secol păgân.
Încă un vin, îţi jur,
Îl voi bea cu tine – toujours!

Din norod,
Doar noi doi,
De la eşafod,
Am fugit goi.

Din gâturi retezate, curg şuvoi
Cântece neruşinate ce spun despre noi.
Vinul curge, din plin,
Focu-ţi roşeşte chipul blajin.

Mâine, în alt an,
Te aştept, în acelaşi han,
Pe aceeaşi stradă,
Să vii, deodată,
În mediul ev,
Al meu,
Al poetului
Derbedeu.

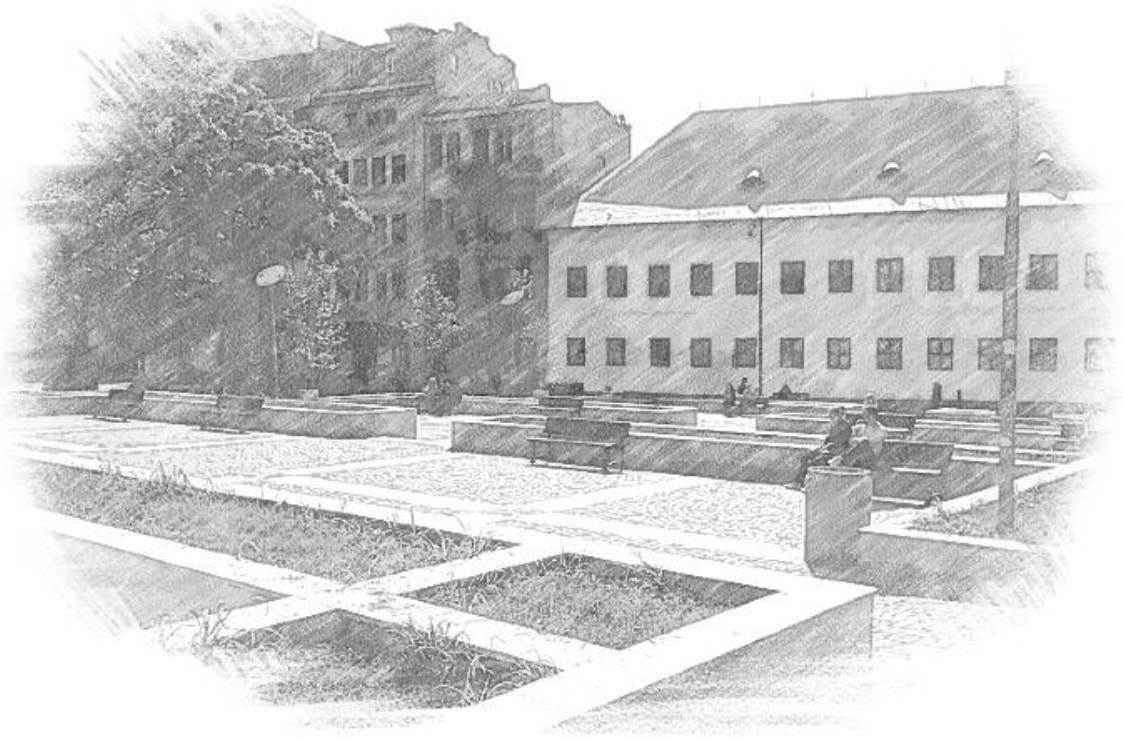

...zgomotoasă

Ropote, tropote,
Triste priviri,
Distinse - amăgiri,
Depărtate zgomote...

La masa din salon,
O partitură uşoară
Invită, monoton,
Lumea
De-afară...

Prin piaţă trece
Ceva,
Altceva,
O panică rece
De mucava.

Nebunii dansează
Voios…
Călăul oftează
Furios.

Din salon, treptat,
Dincolo de geamuri,
Se arată, ciudat
Plachete şi flamuri...

Garanţii precare,
Adunări incendiare…
Parfumuri letale
Invadează, ireal,
Cabinetele goale.

Afară, pe zid,
În ton de albastru şi verde
Pâlpâie, stupid,
Insipid,
Reclame absurde.

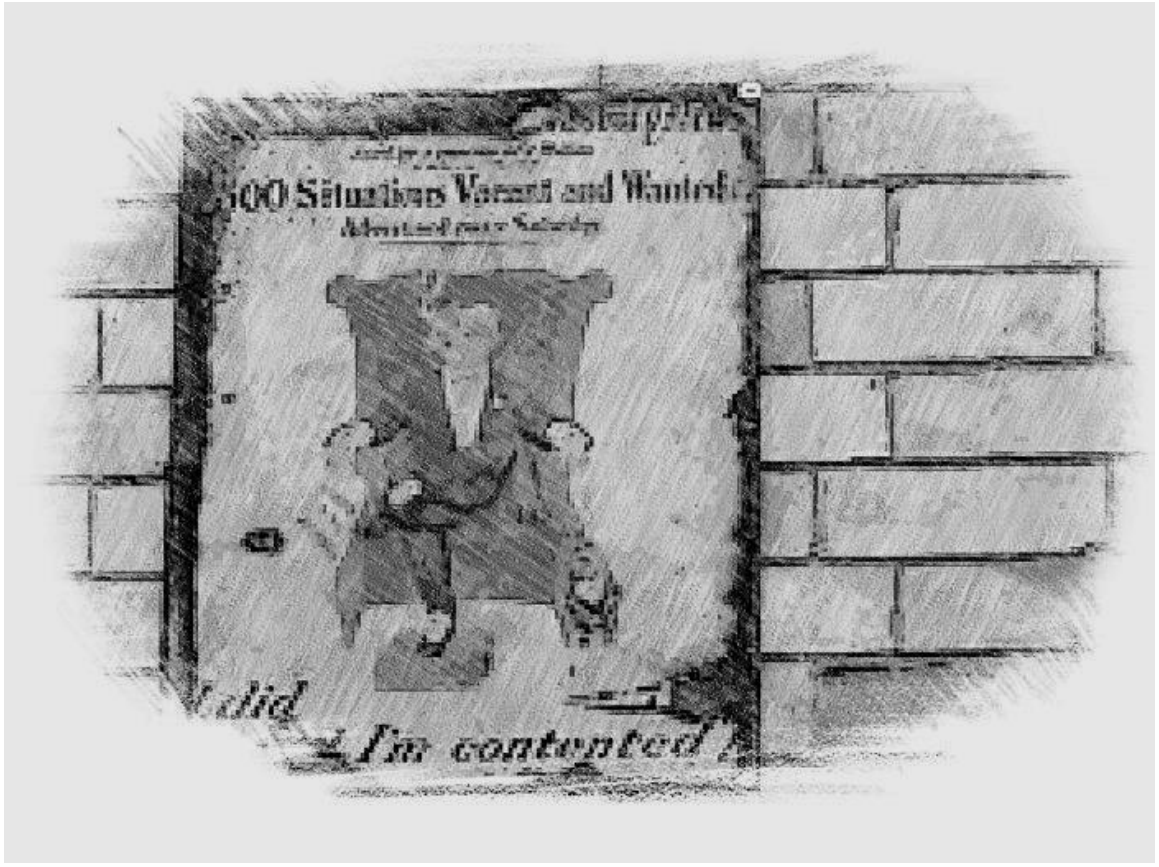
100 Situations Vacant and Wanted
I did
I'm contented

... inocentă

” Ai grijă, mare grijă,
Să nu te înmoi ! ”
Susura înţeleptul,
Neveninosul, marele şarpe
Alb.
”Ai grijă, nu lăsa ploaia trecătoare
Să-ţi macine fierul!”
”De ce?”
” Ajungi pământ,
Ca mine,
Dar
Nu la fel
De alb!”

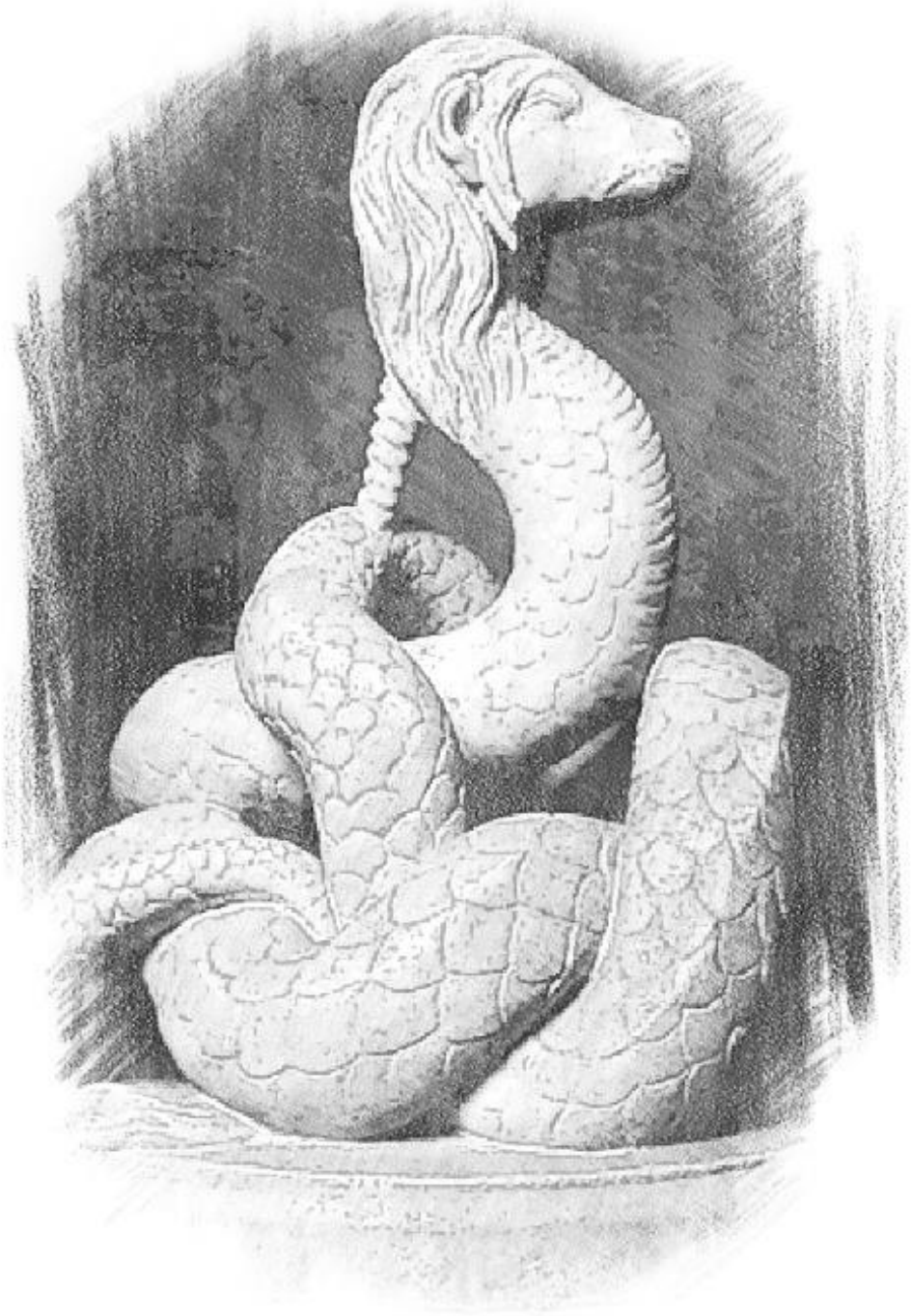

...împărtăşită

Pată, patimă?
Nu, mai curat,
Mai aşezat!
Rubin?
Nu, e puţin!
Lacrimă sărată, curată
Şi suspin?
Nu, e plângere,
E destin!
Atunci, sânge?
Nu, e crud!
Atunci, vin,
Pată,
Patimă,
Sânge,
Rubin,
Destin?
Da, dar foarte
Puţin!

...în vizită

Sunt locuri în care ai vrea să fii,
Saloane pustii,
Sunt jocuri pe care nu le ştii,
Discuţii târzii.

Printr-o crăpată uşă,
Un parfum strident,
Dintr-o căzută mănuşă,
Te invadează violent.

Oh! câtă vină,
Pe-o deschisă uşă,
Să iasă, senină,
O parfumată păpuşă!

Ascult, de pe hol,
Cum, în salonul gol,
Melodia curge,
Domol,
Din Fa diez spre Sol bemol!

...închisă

Freamăt,
Nelinişte,
Plopul foşneşte,
Umbre în vânt,
Un tren intră în gară,
Cineva coboară, cântând,
Melodie tristă,
Amară,
E noapte şi frig,
Ploaie
Şi vânt.
Vivandiera râde!
Bărbatul cântă,
Plângând.

... leneşă

Trudnică lentoare îmi eşti,
Visare,
Ce te aşterni prin casă
Precum fumul, pe lampadarul cu zodii,
Pe cheseaua cu dulceaţă şi ceaşca de cafea,
Peste alunul pitic
Din glastra
Aşezată, într-o duminică
După amiază,
La tine,
Pe masă.

...levantină

Şi-a dus mâna,
Pătimaş,
La gură,
Atât de gingaş…
Încât
Ea,
Mai tânără
Sau
Altcumva
Mai pură,
iubea...
Pur şi simplu
Florile
Şi teiul ei
Închipuit,
Parfum levantin,
Sibilin,
Amăgit…
În salonul gol
Ea aduce
Simbol:
Ochi albaştri şi floare de tei,
Imbold
De la zei!

Rămân, aşadar,
Piaţete,
Siluete, idei,
Plimbări de hoinar...

...repezită

Maşini
Dezmembrate,
Persoane
Pe spate date,
Vorbe aruncate,
Siluete grăbite
Cară,
pe umerii strâmţi
Povara de-o seară
Cuminţi,
Aşteptăm
Trenul de vineri,
Vagonul cu tineri.
Rapid, aşadar,
Spre malul sărat,
Spre malul precar....
Fugim,
Spre mare, iar!

...ritmată

Unu...
Striga timpul din noi!
Ţipau, nenăscuţi,
Copiii,
Eroi.

Doi...
Roţile zimţate
S-au oprit,
La momentul stabilit,
În noapte.

Trei
Undeva, foarte sus,
Stă o doamnă,
Care, în această toamnă,
Nu are nimic de spus...
Singură îşi petrece
Timpul ce trece,
La termen redus.

Patru,
Sinceritate:
Acolo sus, peste toate,
Orologiul din noapte
Nimic nu mai bate.

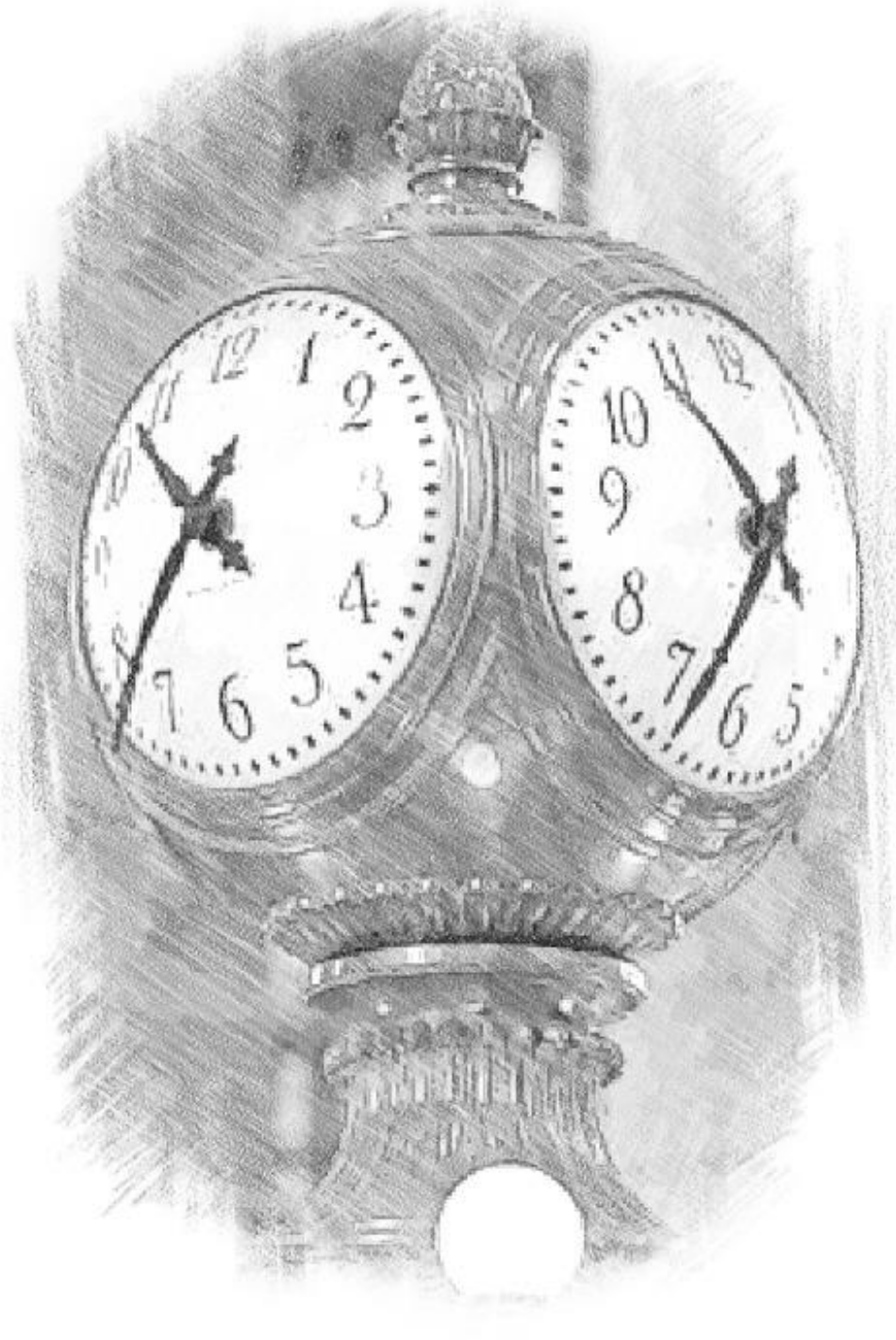

... proletară

În oraşul mare,
Beţiile sunt ludice!
În pieţele publice,
Se ciocnesc pahare.

O fată bătrână
Şi-un proletar puber
Se ţin de mână,
Păşesc stingher!

În oraşul mare,
Beţii se ţin lanţ...
O nostalgie răsare
După vechiul Bizanţ.

...ploioasă

- I -
A plouat, astă seară,
Poate cu lacrimi de sfinţi,
Poate au plâns nişte părinţi...

E trecut de
Ora nouă,
Lumea
Vorbeşte prostii
Şi
Plouă...

- II -
Pe ţărm, printre umbre albastre
Se topeşte urma lăsată
De trupurile noastre.

Picuri dulci şi mici
Cad chiar şi aici...

...obositoare

O durere surdă,
O indispoziţie rară
M-au făcut
Să nu mai ies,
Astă seară.
Urbanul,
Monstru tihnit,
Pare, acum,
Total adormit.
Linişte înşelătoare...
Undeva, se aprind
Felinare.
Într-un templu
De mediu,
Se găseşte
Remediu.
Pe strada pustie,
Cruci de hârtie
Se învârt
Morişti uşoare,
Trecătoare,
Bătute de vânt,
Trestie-n vânt,
Cer şi pământ.
La facultate,
Colocvii şi arte!
Inimă închisă,
Lume dezisă!
Copilărie
Interzisă.
La mal, pescăruşul
Zace obosit
De prea multele valuri
De aer,
Zace pe pietre,
Tihnit,
Adormit.

... melancolică

Îmi port frunza privirii
Printre morţi şi vii,
Printre lacrimi
Şi bucurii...

Îmi port vinul
Prin vine,
Gutuile
Miros
A bine.

Nimeni nu ne mai aşteaptă,
Iubito!
Privirea
Ridic-o!
Toamna-i nedreaptă...

Miroase, acum,
A război încetat,
A oameni, a sat
Şi a fum.

Pacea se va aşterne deplin,
Când trandafirii
Mirosi – vor a vin...

... mitologică

Se înclinau statuile în temple,
După o cosmică orgie,
Suflarea zeului fierbinte
Muşca din veşnicie.

Folarhul puhav gusta vinul:
Acru!

Zeii dormeau adânc,
În timp ce muritorii
Mergeau la câmp.
Femeile cu ţânci la sân
Purtau, în pântece,
Copiii cei noi,
Făcuţi cu un zeu nătâng;
Singurul care nu fusese
La beţie.

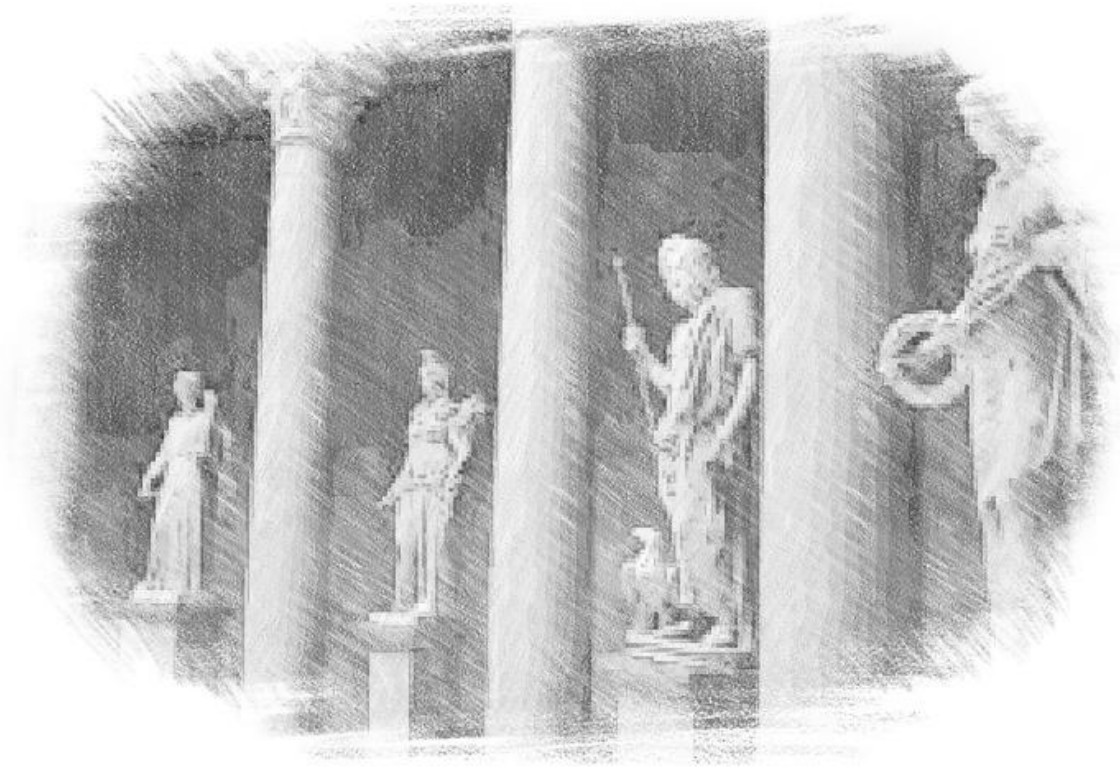

...muzicală

Muzică în surdină,
Discuţie... puţină.
Oraşul..., iar,
Se arată bizar.
Un avion zboară,
Cu aripă colosală,
Spre etajul impus,
Spre balconul de sus.
Cuminţi, ascultăm
Şi rememorăm
Temele comune,
Fără ore şi nume.
Cineva iubeşte
Regina şi rolul.
Regele trăieşte,
Anonim, tricolorul...
Sunt pasaje şi străzi,
În oraşul ce cântă,
Câini şi vagabonzi
Ce nu mai ascultă!
La gară, - i târziu
Şi muzică rară.
Lăutarul chefliu
Are chitară!
Melodia puţină
Şi rea
Aduce lumină,
Cuiva, undeva,
Pururea....

... neclară

Te mai gândeşti la ceva?
La vreun ou curb,
La vreo stradă întunecată,
La vreo cădere de stea?
La vreo
Răscruce,
Undeva?
Gândurile
Ni se zdrobesc,
Moale,
În cruce.
E atât de departe
Ziua de ieri...
Privirile noastre
Icnesc sticlos,
Sub cerul,
Duios, al
Nopţii albastre...
Din felinare,
Lumina crudă
Curge,
Pe buza-ţi
Udă.
În noaptea asta,
Te mai poţi gândi
La ceva?
E atât de întuneric
Şi frig,
Mă-mpiedic
Şi strig...

...sinceră

Există puţine momente
Adevărate,
În viaţă.
Uneori, ne caută, cu cruzime,
Cu gingăşie
Sau... cu
Dreptate.
Ele
Ţin de noi!
Ţin de toate...
Ele sunt
Frunze
Late
Şi moi
Ce
Foşnesc,
Delirante,
În copacul
Din
Noi.

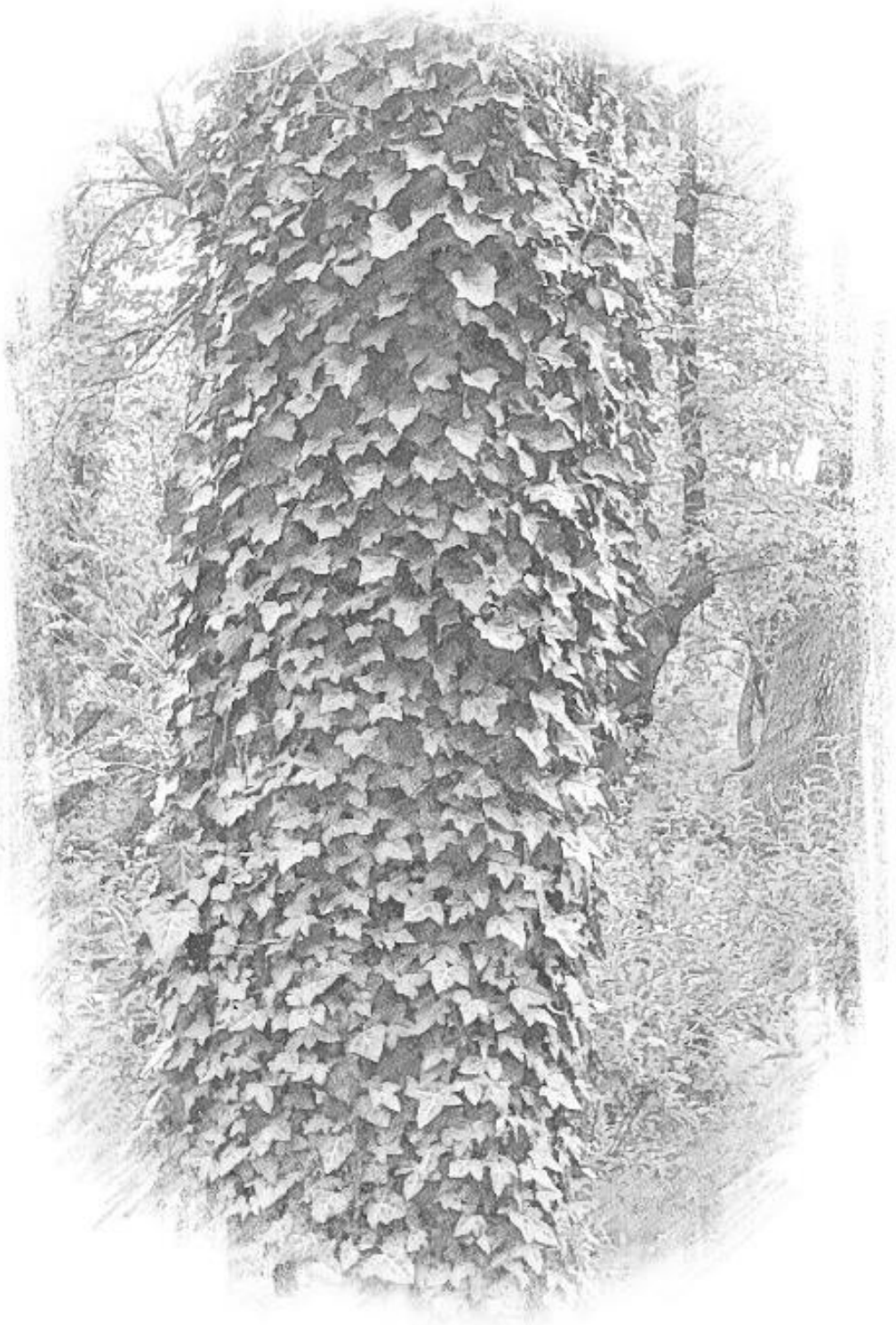

...solitară

E noian!
Potop de umbre
Se-aştern în calea mea...
Râuri, dealuri şi amurguri
Pline de
Altcineva!

Multe întâmplări bizare,
O lumină-n mine zace,
Multe gânduri călătoare
Nu îmi dau pace!

Şi, calc gingaş, ca pe lacrimi,
Pe tăcerile supuse.
Mi se pare că am aripi,
Pe un raft, demult, depuse!

...spre noapte

Nocturnă,
Negru eteric,
Iele sub
Lună
Ţipă isteric.

Fetele,
În pension,
Cântă
La unison.

Dincolo de ziduri,
Se derulează
Nimicuri.

Parcul funerar este
Gol!
Se-aude
Foc
De pistol!

Siluetele
Rămase
Se retrag
Spre case…

Târziu, da,
Foarte...

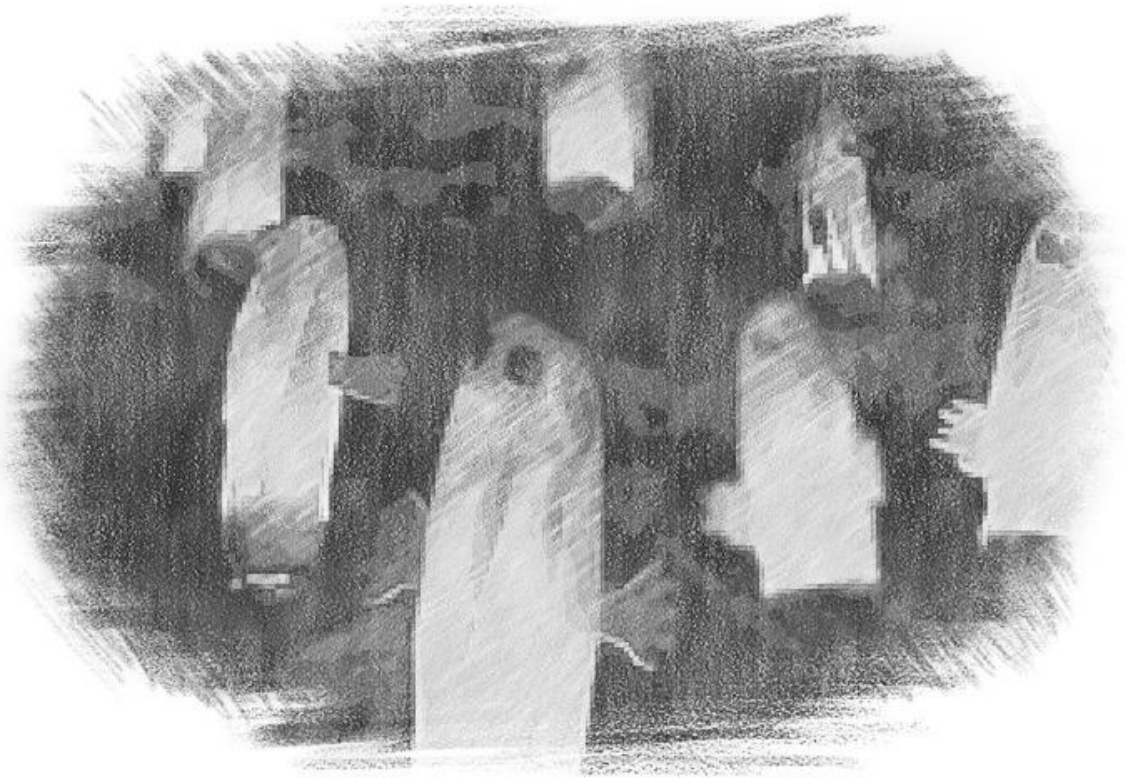

...statică

Sunt câteva cărţi,
Citite, în sublime
Dimineţi.
Sunt turnuri
Şi jocuri de apă,
Sirene
Ce adapă,
Într-un pahar concav,
Un peşte
Puhav...

Sunt persoane
Interesate la
Puterile pătrate,
Doamne înalte
Care, din Lună,
Pietre adună
Şi semne de carte.

În cotidianul banal,
Dincolo de perdeaua trasă,
Maşina mincinoasă
Străluceşte ireal.

Vestea bună nu vine
Nicicum,
Mi-e dor de fân,
Miroase a fum…

... repetată

De o vreme încoace,
Se întâmplă ceva ciudat,
Mi se sparg struguri în dinţi
Şi grâul în palme se coace.

E parcul plin de alei,
Amurgul luminează, roşcat,
Corbii mă adapă cu idei,
Solemn, repetat.

Pe lac,
Se răsfrâng
Luciri de amurg.
Privesc,
Nemişcat.

De o vreme încoace,
Se întâmplă ceva ciudat.
Solemn,
Repetat.

... uitată

Revolta mă părăsise;
De aceea eram foarte trist,
Pentru că, împreună cu ea, îmi plecase
Şi darul vorbirii,
Nu cel din cuvinte,
Ci, acela din surzenia spaţiului tăcut
Al stelei,
Luceafărului,
Recelui,
Caldului,
Râsului,
Neplânsului,
Prea mult întrebatului
Dor.

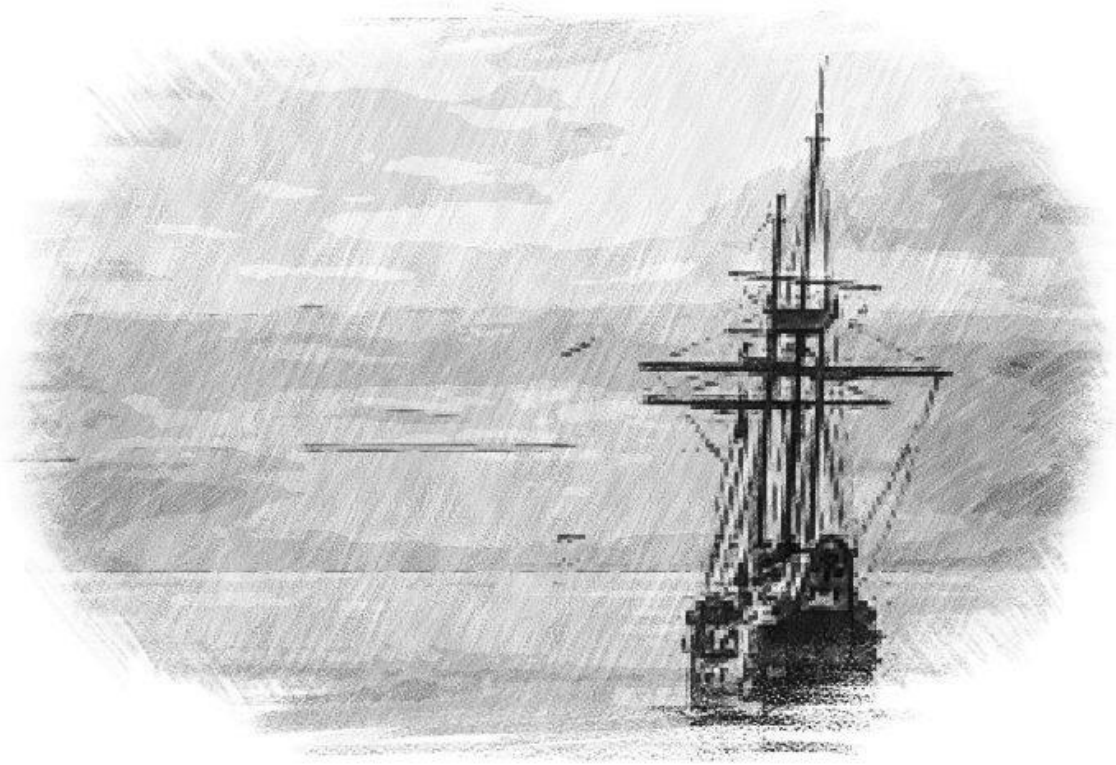

...magică

Nu căutaţi, la mine, răspunsuri întrebărilor voastre!
Nu am nicio vină că vi le-aţi pus.
Nu mă întrebaţi ce aş avea de spus,
Căutaţi răspunsul ceva mai sus...
Pe raftul din odaia
Unde
O oglindă veche şi greoaie
Vă reflectă,
Dincolo de timp,
Un chip
De nisip.

Sau poate chiar timpul
Vă refuză chipul!
Poate, numai aşa,
Vă veţi recunoaşte,
Cumva!

Oricum…
Demersul vostru abil
Mă lasă insensibil!

Pot să vă spun
Că, pe străzi prost luminate,
Noapte de noapte,
Se aud şoapte.

Siluete, pe drum,
Se cufundă în fum,
E târziu,
În oglindă, vă văd
Şi nu vă mai ştiu,
Nicicum.

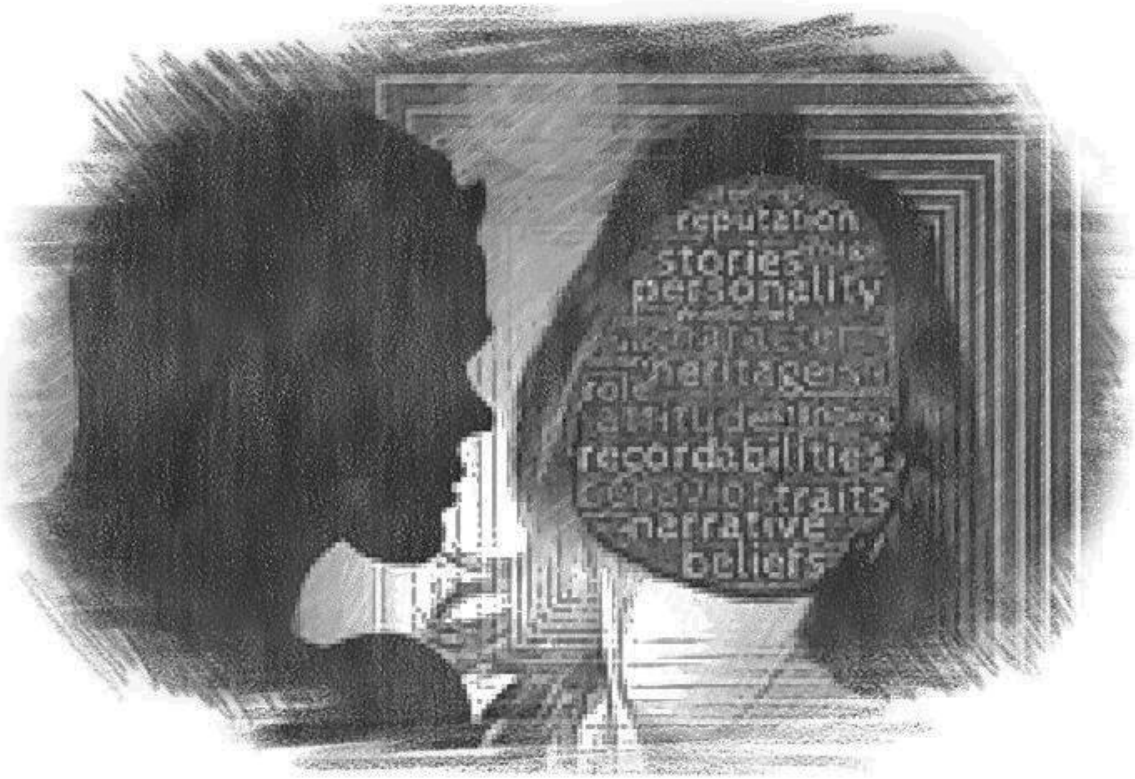
reputation
stories
personality
heritage
record
beliefs

Următoarele versuri se vor băga în colţul de dreapta jos al fotografiei de mai sus

Soldatul zăcea într-o baltă de cuvinte.
Din rana-i deschisă scânceau rimele,
Din inima-i încă în batere cântau
Corurile alegoriilor,
Din privirea-i sticloasă,
curgeau râuri de metafore...
Mai dădu, o dată, din picior;
De acolo, din bocanc, Marşăluiră
ultimele versuri. Postume.